

Debatten van de provincieraadszitting

27 november 2003

OPENBARE ZITTING

BEGROTING 2004 - BELEIDSDOMEINEN

De heer voorzitter

In de eerste plaats wil ik u namens het bureau danken voor uw medewerking en uw begrip in verband met de reorganisatie van de begroting 2003. Wij zullen vanuit het bureau zo spoedig mogelijk een passende evaluatie opmaken. Nogmaals hartelijk bedankt allemaal voor uw begrip. Wij gaan thans over tot het behandelen van de agenda. Wij zijn gekomen bij het vervolg van de vraagstelling door de raadsleden aangaande de beleidsdomeinen van de vijfde gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren. We zullen de neergeschreven volgorde niet kunnen aanhouden vandaag, maar we starten alvast met Huisvesting.

Vijfde gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren (vervolg)

HUISVESTING

P. 486: BESTRIJDING VAN KROTWONINGEN - SUBSIDIES VOOR PARTICULIEREN VOOR HET VOORKOMEN VAN KOOLMONOXIDEVERGIFTIGING IN WONINGEN: ALGEMENE BELEIDSVRAAG**Mevrouw Van Grembergen**

Voorzitter, Collega's,

Mijn tussenkomst over dit dossier is naar aanleiding van de inhoudelijke discussie gevoerd in de commissie Welzijn en ik wil daar toch mijn bezorgdheid over uitdrukken.

In mijn algemene tussenkomst heb ik reeds aangehaald dat de krappe financiële situatie in de zachte sectoren als alibi wordt gebruikt om een beperkte inspanning rond welzijn en gezondheid te vergoelijken en ik vergelijk hier met 2003 en met de andere domeinen, ik vergelijk dus niet met 1995. Ook in de commissie heb ik reeds mijn bezorgdheid geuit daarover.

Laat mij als voorbeeld de subsidie ter bestrijding van de koolmonoxidevergiftiging nemen. Dit is trouwens mijn stokpaardje, ik heb daar al een aantal vragen over gesteld. Het is niet omdat het Vlaamse Gewest een voorstel gaat uitwerken naar subsidiëring ter voorkoming van koolmonoxidevergiftiging dat wij dit bedrag onmiddellijk moeten schrappen.

Ten eerste is het nog niet zeker dat de subsidiëring van het Vlaamse Gewest overeenkomt met de subsidiëring van de provincie Oost-Vlaanderen. Ten tweede sterven jaarlijks een 100-tal mensen door koolmonoxidevergiftiging, een 2000-tal mensen moeten voor verzorging naar een ziekenhuis en het merendeel daarvan is jonger dan 30 jaar en bevindt zich in de lagere klasse. En ten derde: indien de subsidie van het Vlaamse Gewest gelijkwaardig zou zijn aan onze subsidie, dan nog is het welzijn en de gezondheid van de mensen in Oost-Vlaanderen veel te belangrijk. Er zijn genoeg initiatieven ten voordele van deze lagere klasse waaraan men deze gelden kan geven. Ik zou daar toch willen voor pleiten en een soort intentieverklaring van de gedeputeerde willen dat deze gelden dan zeker hergebruikt zullen worden. Dank u.

DEBATTEN

WELZIJN EN GEZONDHEID

P. 37: WELZIJN - JEUGD: BEDENKINGEN BIJ DE DOELSTELLING: 'HET VERLAGEN VAN DE DREMPEL TOT HET JEUGDWERK VOOR KINDEREN EN JONGEREN MET EEN HANDICAP EN VOOR MAATSCHAPPELIJK KWETSBARE GROEPEN'

De heer Stevenheydens

Voorzitter, Collega's,

Ik ben een beetje in snelheid genomen door deze begrotingsdebatten. Het is daarom dat de gedeputeerde pas vandaag mijn uitgebreide tekst heeft gekregen. Ik ben nog niet goed gewend aan de nieuwe regeling.

In de algemene beleidsnota voor de provinciebegroting 2004 staat te lezen dat men prioritair aandacht wenst te besteden aan de verlaging van de drempel tot het jeugdwerk, voor kinderen en jongeren met een handicap, maar ook voor maatschappelijk kwetsbare jongeren (zoals allochtonen, kinderen uit de vierde wereld en zo meer).

Het is uiteraard een mooie doelstelling om ervoor te zorgen dat alle kinderen ongeacht hun afkomst en hun financiële situatie toegang hebben tot het jeugdwerk of dat op zijn minst drempels kunnen verlaagd of weggewerkt worden. Bij doelstellingen of prioriteiten alleen mag het niet blijven. Als men de beleidsnota's van de verschillende overheden naast elkaar legt dan zal men wel vaker zulke prioriteiten lezen. Ik ben benieuwd hoe het provinciebestuur dit denkt te kunnen verwezenlijken en wat zij daarvoor ook daadwerkelijk zal ondernemen.

Ik heb vorig jaar tijdens de begrotingsbesprekingen een tussenkomst gehouden over vernieuwende en vormingsprojecten in de bijzondere jeugdzorg. Ik herinner me nog de positieve woorden van de gedeputeerde over mijn vragen om bepaalde projecten in de bijzondere jeugdzorg te ondersteunen of om het onderzoek naar ondersteuning mogelijk te maken. Ik herinner me ook uit het antwoord dat de provincie behalve subsidiëring weinig mogelijkheden heeft omdat de bijzondere jeugdzorg het terrein van de Vlaamse overheid is.

Onder meer voor jongeren of kinderen die uit de bijzondere jeugdzorg komen is de drempel tot het jeugdwerk, bijvoorbeeld een gewone jeugdbeweging onmiskenbaar groot. En ik spreek voor een stukje uit ervaring. Ik heb ooit de gelegenheid gehad om – ondertussen toch al een hele tijd geleden – gedurende anderhalve maand een verre zeilreis te maken met een aantal jongeren die het ofwel thuis nogal moeilijk hadden tot zelfs wat men noemt jongeren met een 'zwaar' verleden. Die reis wou onder meer bewerkstelligen dat die jongeren de handen uit de mouwen steken en leerden samenwerken in moeilijke omstandigheden. Die persoonlijke ervaring heeft me er toe aangezet om vorig jaar een licentiaatsverhandeling te maken over zulke projecten.

Een deel van mijn thesis ging voor een klein deel over de gebrekkige instroom van maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren naar de jeugdbeweging en het jeugdwerk.

Ik heb bij het zoeken naar informatie uiteraard een bron van interessante gegevens en praktijkverslagen gevonden. Het is inderdaad zo dat het aanbod van het jeugdwerk niet toegankelijk genoeg is voor maatschappelijk kwetsbare kinderen en onderzoekers voeren onder meer aan dat jeugdbewegingen zich voornamelijk richten tot de middenklasse. Hiervoor tellen zowel familiale, financiële, culturele en andere factoren. Een groot probleem – en misschien kan de provincie hier iets mee aan doen – is de opleiding van leiders en jeugdmonitoren in de jeugdbeweging om efficiënt met moeilijke, gehandicapten of maatschappelijk kwetsbare kinderen om te gaan.

En het zijn niet enkel de jongeren uit de genoemde groepen die moeilijk toegang hebben tot het jeugdwerk. Het zijn soms ook gezinnen met een klein inkomen – maar die zich kunnen redden zonder sociale steun en ook te fier zijn om sociale steun te vragen – waarvoor de kosten van een traditionele jeugdbeweging die elke week opnieuw een gezonde bron ontspanning biedt te hoog zijn en waarvan de leiding - soms door een gebrek aan genoeg opleiding om zulke problemen op een eenvoudige manier op te lossen – daar onvoldoende mee kan omgaan.

Er zijn hierover binnen het jeugdwerk en de jeugdbeweging al initiatieven genomen, ik denk onder meer aan het project 'Scouting op maat' binnen een van de gekende grote Vlaamse jeugdbewegingen, een project waar men opleiding geeft aan de leiding over het omgaan met kansarme kinderen en jongeren. Maar zelfs daar – en het project bestaat al heel wat jaren – heeft men geen kant-en-klare oplossingen.

Ik denk dat er voor de ondersteuning voor leiding en monitoren nog heel wat gedaan kan worden. Misschien heeft de gedeputeerde daar ook aan gedacht.

Een andere groep zijn de allochtone jongeren. Hier tellen voornamelijk culturele factoren die de reden zijn dat allochtone jongeren hun weg niet vinden binnen het jeugdwerk. Er zijn wel enkele voorbeelden van groepen die zich uitsluitend tot vluchtelingen- of vreemdelingenkinderen richten. In Gent heeft men een scoutsgroep die enkel met vluchtelingenkinderen werkt en een van de doelstellingen is onder meer het doen doorstromen naar andere jeugdbewegingen of jeugdwerkingen, maar ik weet niet of men daar in slaagt. Misschien kennen we binnenkort in Oost-Vlaanderen ook ergens een Islamitische scoutsgroep van de AEL, maar ik hoop eerder dat we daarvan gespaard blijven, want dat is alles behalve de goede manier om allochtone jongeren zich te laten integreren en aanpassen zodat zij de weg vinden naar het jeugdwerk.

Ik sluit af, maar zou graag van de provincie vernemen welke initiatieven men volgend jaar gaat nemen om die prioriteit die neergeschreven staat in de algemene beleidsnota bij de begroting waar te maken. Dank u.

De heer voorzitter

Normaal is het nu de beurt aan collega Lampaert, maar ik vermoed dat de heer Lampaert opgehouden is in het verkeer. We gaan ondertussen over naar de tussenkomst van de heer Veys

ONTWIKKELINGSHULP

P. 104: NOORD-ZUIDSAMENWERKING - SUBSIDIE AAN 11.11.11.-KOEPEL VOOR NGO'S: VRAGEN EN BEDENKINGEN OVER DE BETOELAGING VAN 11.11.11

De heer Veys

Voorzitter, Collega's,

De provincie Oost-Vlaanderen ondersteunt jaarlijks de werking van 11.11.11 door voor elke door 11.11.11 opgehaalde 4 EUR er 1 EUR bovenop te doen. In 2003 was dit aldus 210 709 EUR. In de begroting 2004 is een krediet van 208 602 EUR voorzien. Ter informatie: de stad Gent schenkt dit jaar 36 500 EUR aan 11.11.11 of 1 EUR voor elke door 11.11.11 opgehaalde 3 EUR. Indien men volgens de formule van de provincie de toelage van 2004 had moeten toekennen, kwam men al gauw aan aan zo'n 258 274 EUR. Het Vlaams Blok is evenwel niet rouwig dat 11.11.11 naast een kleine 51 000 EUR grijpt en wel om volgende redenen.

11.11.11 is 'de koepel van de Noord-Zuidbeweging' die ontwikkelingssamenwerking wil promoten. Ze zijn vooral bekend van hun jaarlijkse campagne die een hoogtepunt kent omstreeks 11 november. De boodschap van 11.11.11 is de laatste jaren niet alleen reclametechnisch professioneler geworden, maar heeft vooral politiek en ideologisch een agressievere inkleuring gekregen. Dit jaar voerde 11.11.11 een campagne tegen de privatisering van de watervoorziening onder het motto 'Wij willen niet dat water in handen komt van de privé-sector. Niet bij ons, en niet in het Zuiden'. Door zich te moeien met de economische ordening in eigen land en in de ontwikkelde wereld ('niet bij ons'), kleurt 11.11.11 duidelijk buiten de lijntjes van haar taak als ontwikkelingsorganisatie. En ze kleurt daarbij met een vuurrood potlood door privatisering te bestempelen als een verderfelijke praktijk. 11.11.11 baseert zich daarvoor onder meer op dogmatische stellingen zoals 'privatisering zet de deur open voor corruptie'.

DEBATTEN

Hierbij vergeet 11.11.11 dat het net die ontwikkelingslanden zijn met de grootste greep van de overheid op de economie die het meest corrupt zijn. Een vrijemarkteconomie vereist immers een goed werkende rechtsstaat die corruptie bestrijdt. Concentratie van de economische hefbomen in handen van de staat of van staatskapitalisten holt de werking van de rechtsstaat uit en bevordert daardoor corruptie. De TV-spot die handig inspeelt op de vooroordelen tegen ondernemers en multinationals versterkt alle stereotypen terzake. 11.11.11 kant zich ook duidelijk tegen de GATTs-akkoorden die tot een wereldwijde liberalisering van diensten moeten leiden en die dus via meer vrijhandel de economische ontwikkeling in achtergebleven gebieden zouden moeten bevorderen. 11.11.11 noemt de Wereldhandelsorganisatie 'ondemocratisch', daarbij voorbijgaand aan het principe van de 'getrapte democratie' waarbij onze volksvertegenwoordigers een regering legitimeren die in onze naam internationale akkoorden kan afsluiten.

Aldus ondersteunt de provincie Oost-Vlaanderen een etatistische en collectivistische propagandamachine die de bedrijfswereld, de vrije markteconomie en de financiële wereld stigmatiseert als de oorzaak van alle onheil in de wereld. Laat er geen misverstand over bestaan: elke poging om de armoede in de wereld weg te werken, verdient bewondering en aanmoediging. Dat men deze armoede evenwel gebruikt om een eenzijdige ideologische agenda op te dringen, is betreurenswaardig. Door de campagne van 11.11.11 lijkt de ontwikkelingshulp momenteel het monopolie van een anti-vrijmarktclubje.

11.11.11 heeft natuurlijk nog meer op haar kerfstok. Zo stel ik vast dat er in de projectenlijst 2003 van 11.11.11 zelf een bedrag van 15 000 EUR is voorzien voor een uitwisselingsprogramma ter versteviging van de coöperatieën in Cuba. Zoals de leden van de provincieraad wellicht weten, is de socialistische republiek Cuba onder leiding van dictator Fidel Castro niet meteen een toonbeeld van democratie en respect voor de mensenrechten. Dit totalitair regime ken geen persvrijheid, heeft geen vrijheid van organisatie, noch van vergaderen. Recent nog, en ik verwijs hiervoor naar een lijvig rapport van Amnesty International (toch wel een onverdachte bron), werden een aantal Cubanen tot zware gevangenisstraffen van bijna 20 jaar veroordeeld wegens het uiten van een dissidente mening ... Daarover horen we natuurlijk 11.11.11 niet.

Het meest aanstoot neem ik evenwel aan de schandelijke boycotcampagne van Israëliische landbouwproducten waarbij 11.11.11, in strijd met zijn eigen statuten, het voortouw neemt via het actieplatform Palestina. Voor hen is deze boycotactie slechts één van de vele actievormen, naast informatie- en sensibiliseringcampagnes, het organiseren van Belgische observatiemissies, politiek lobbywerk, de organisatie van solidariteitscampagnes met de Palestijnse bevolking ... 'Politiek lobbywerk' is, zoals dat in de Europese politiek gebeurt, meestal weinig transparant en dikwijls zelfs een beetje onfris, maar het is wel legitiem. Het is echter twijfelachtig of dat de taak is van een organisatie die beweert aan ontwikkelingshulp te doen. En het is zeker niet de taak van de provincie het 'politiek lobbywerk' tegen Israël te financieren.

Het platform geeft zelfs toe dat men alleen solidariteitscampagnes voert voor de Palestijnse bevolking. Men probeert zelfs niet de schijn hoog te houden dat men onpartijdig alle partijen van het conflict probeert te steunen. Nochtans is er ook aan Israëliische kant veel armoede en ellende als gevolg van de voortdurende terreuraanslagen. Er zijn de rechtstreekse slachtoffers die gedood of verminkt zijn door aanslagen. Er zijn de duizenden gewonden, die vaak een moeizaam, traag en pijnlijk genezingsproces moeten doormaken omdat vele terroristen de uitwerking van hun bommen vergroten door er schroeven en spijkers aan toe te voegen die in rattenvergif gedompeld zijn, zodat de wonden van de slachtoffers geïnfecteerd raken en slechts zeer traag genezen. Er zijn tientallen gezinnen die getraumatiseerd zijn omdat zij een kind – of meerdere kinderen – hebben verloren bij aanslagen op schoolbussen. En dan zijn er de tienduizenden onrechtstreekse slachtoffers, die niet gewond zijn geraakt en die geen verwanten hebben verloren door de aanslagen, maar die wel hun werk en hun bestaanszekerheid zijn kwijtgeraakt. De economische schade van Arafats terreurcampagnes is niet te overzien, vooral niet in de toeristische sector. Israël is een democratie en een verzorgingsstaat naar westers model, maar de draagkracht van de sociale voorzieningen wordt tot het uiterste op de proef gesteld. Voor het eerst in vele decennia moeten er opnieuw gaarkeukens voor de armen ingericht worden, zoals bij ons tijdens de verschrikkelijke economische crisis uit het interbellum. Die mensen worden dan nog eens extra getroffen door de boycotactie 'Kauf nicht bei Juden' van 11.11.11. Een fatsoenlijke, neutrale hulporganisatie zou alle slachtoffers bijstaan. Niet alleen die van één kamp.

Steun aan scholen en onderwijsprojecten in de Palestijnse gebieden door 11.11.11 lijkt misschien onschuldig. Maar het is precies in die scholen dat kinderen en pubers worden geïndoctrineerd tot zelfmoordterroristen. Zoals bij ons vele scholen in het katholieke net een heiligennaam dragen, hebben vele Palestijnse scholen de naam gekregen van een jongere die een geslaagde zelfmoordaanslag heeft gepleegd.

In de Japanse cultuur is de drempel voor zelfmoord lager dan in de meeste andere culturen, en ook militaire of politieke zelfmoordacties passen in dat culturele beeld. Denk maar aan de kamikazes. Maar Palestina is Japan niet. In de Arabische en islamitische cultuur is zelfmoord niet toegestaan, en er is ook geen traditie van zelfmoordacties. Die passen absoluut niet in de klassieke doctrine van djihad.

De heer voorzitter

Collega Veys, u bent stilaan aan uw tijd. Wij luisteren nog een paar minuten, maar toch zou ik u willen vragen om af te ronden.

De heer Veys

11.11.11 neemt een duidelijk partijdig standpunt in door te stellen 'dat de bezetting door Israël van de Palestijnse gebieden één van de hoofdoorzaken is voor het voortduren van het conflict'. Steun aan 11.11.11 is een kaakslag voor de democratie en is strijdig met alle principes voor vrede en verdraagzaamheid. Ik dring dan ook aan op de volledige drooglegging van 11.11.11 en vraag dat het provinciebestuur zich zou bezinnen over een eerlijker en apolitiek project.

JEUGDZORG

P. 302: JEUGD - RECHTSTREEKSE WERKINGSSUBSIDIES EN TOELAGEN AAN ONDERNEMINGEN EN VERENIGINGEN: TUSSENKOMST OVER HET ALCOHOLGEBRUIK BIJ JONGEREN

De heer Lampaert

Voorzitter, Collega's,

In de pers verschenen enkele alarmerende berichten inzake het alcoholmisbruik bij jongeren. Naast het druggebruik, lijkt nu ook het alcoholmisbruik bij jonge mensen een ernstig sociaal probleem te zijn. De Brusselse Minister voor gezondheid Jos Chabert startte een campagne onder de veel betekenende slogan: 'Trop is te veel'. Het moet een echt doorgedreven mediacampagne worden in samenwerking met het Brussels Gezondheidsoverleg. Bedoeling is alcoholmisbruik, alcoholgebruik bij jongeren binnen de perken te houden. Ik heb het hier eigenlijk over alcoholmisbruik op het ogenblik dat het een echt sociaal probleem aan het worden is. Het schijnt dat jongeren inderdaad steeds vroeger en steeds meer beginnen te drinken: van alle 15-jarigen nipt 85 % geregeld aan een pint bier. Ook Oost-Vlaanderen kent dit fenomeen. Let op: ik vraag niet dat het provinciebestuur betuttelend zou optreden: een pint of een glas wijn is niet verkeerd, en als zoon van een brouwer weet ik maar al te goed dat sommige drankjes niet alleen lekker zijn, maar ook de sociale contacten bevorderen. Ook het mooie studentenleven is mij niet vreemd geweest, maar voor alles is een leeftijd, de gezondheid mag er niet onder lijden en het kan niet altijd feest zijn.

Neen, graag had ik een ludieke actie gezien die de jongeren aanspoort tot verstandig alcoholgebruik. Het is goed dat de jongeren weten dat overdreven gebruik kan leiden tot verslaving en dat het goed is zijn grenzen te onderkennen. De boodschap moet zijn: maak je niet belachelijk met alcohol.

Het provinciebestuur van Antwerpen gaat samen met de AA het probleem aanpakken. Zij starten met een project 'Jongeren'. Ik was geschokt toen men mij de cijfers van het jeugd-alcoholisme - en nu spreek ik over de ziekte, want alcoholisme is een ziekte - meedeelde. Positief in Antwerpen is dat jongeren die met een alcoholprobleem in de familie - vader, moeder, broer of zus - geconfronteerd worden, ook als doelgroep worden aangewezen en beroep kunnen doen op gespecialiseerde dienstverlening en hulp vanuit de provincie Antwerpen. Dat is eigenlijk een beetje wat ik zou willen vragen voor Oost-Vlaanderen. Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter, Collega's,

Ik heb gisteren begrepen dat ik nog 12 minuten tijd heb om op 40 minuten vragen te antwoorden. Ik zal mijn best doen om mij daaraan te houden.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, u heeft nog ruim 25 minuten antwoordtijd. Dus neem uw tijd.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Dat zal ik doen, dank u.

Vooraf toch een paar algemene bedenkingen.

Zoals ik gisteren bij de tussenkomst rond cultuur heb kunnen zeggen, ben ik blij ook binnen welzijn een budget te kunnen voorleggen dat - en men kan er mee lachen of niet - op anderhalve legislatuur met 150 % is toegenomen. Opnieuw, zoals ik dat gisteren voor cultuur gedaan heb, daag ik elke andere overheid uit hetzelfde bilan voor te leggen. Ik denk dat we niet beschaamd moeten zijn om puur budgettair - inhoudelijk zullen we straks zien - de vergelijking met om het even wie te doorstaan. Hier is dus geen sprake van een begroting waarin welzijn zou worden afgebouwd. Niks is minder waar. Wij gaan uiteindelijk ook nog binnen deze begroting voor enkele honderdduizenden euro nieuwe initiatieven ondersteunen en bestaande initiatieven meer ondersteunen. Dus wij hebben niks om beschaamd over te zijn, integendeel. En zoals we dat de voorbije jaren hebben gedaan, blijven we uitgaan van dezelfde basisprincipes.

Dit is een conservatieve begroting, maar ik heb Latijnse gedaan, dus voor mij is het begrip conservatief niks pejoratief, net zoals progressief op zich niks goeds zou inhouden. Conservatief is niet per definitie slecht, progressief is niet per definitie goed. Conservatief betekent: conservare, bewaren, behouden en allemaal, met zoveel als we hier in deze raad samenzitten, zijn wij conservatieven. We hebben allemaal wel iets dat we willen behouden, iets waarvan wij willen dat het niet verloren zou gaan. Wij willen conservare, wij willen behouden.

Natuurlijk willen wij behouden. Waarom zou het goede dat in een maatschappij is opgebouwd moeten weggegooid worden? Waarom zou dat moeten? Wil dat zeggen dat wij tegelijkertijd niet progressief willen zijn in zijn puur neutrale betekenis van het woord? Natuurlijk evolueert een samenleving en natuurlijk gaan we vooruit, dat is de betekenis van het woord progressief: gewoon vooruitgaan en dus moeten wij ons in de manier waarop wij vooruitgaan aanpassen aan gewijzigde omstandigheden, gewijzigde inzichten. Natuurlijk moeten wij dat doen. In die zin is dit dus een progressief-conservatieve begroting. Wij behouden datgene wat goed is en wij proberen datgene wat zich aan nieuwe uitdagingen aandient, te beantwoorden.

Wij blijven heel sterk geloven - zoals wij dat ook in cultuur doen, Collega Beke - in een sterk middenveld. Wij blijven behoefte hebben aan iets wat zich tussen de overheid en tussen het individu in kan situeren, waar mensen op vrije basis, een vrije keuze kunnen maken. Vandaag noemt men dat graag 'verzuild'. Nu, voor mij is verzuild geen vies begrip. In hoofde van sommigen is het wel een vies begrip, maar dat zijn dan diegenen die met een verborgen agenda zitten en die die verborgen agenda liefst niet publiek stellen. Een verzuild middenveld is niet per definitie een slecht of een fout middenveld. Neen, het is een middenveld gegroeid vanuit de behoefte van de mensen - opgezet door de mensen zelf - die zich hebben verenigd op een vrijwillige en vrije basis en ook dit middenveld zal natuurlijk evolueren. En ook daar zal datgene wat wij vandaag verzuild noemen, morgen allicht verdwijnen om nieuwe verzuilingen te creëren. Laat ons ons daar maar geen illusies over maken tenzij we inderdaad naar een puur etatistische samenleving zouden willen gaan waarin maar vanuit een standpunt een mening mag worden verdedigd. Ik denk dat niemand in deze raad, althans toch de overgrote meerderheid neem ik aan, daar een voorstander kan van zijn.

Ook in die zin blijft deze begroting een begroting die dit middenveld, deze mensen die actief zijn binnen de diverse onderdelen van ons beleid, de kansen geeft om datgene te doen wat het soms veel beter kan dan een overheid omdat ze veel dichterbij de concrete betrokkenheid van de mensen staat. Wij vinden dat wij als overheid de plicht hebben om dit middenveld verder te ondersteunen via ons subsidiëeringsbeleid dat wij integraal - laat dit duidelijk zijn en wie de begroting grondig heeft doorgenomen, kan dit vaststellen - blijven verderzetten. Dus, in globo is dit een zeer goede begroting.

Heeft iemand mij in de wielen gereden zoals gisteren is gesuggereerd? Neen, ik weet niet vanuit welk standpunt dit is gezegd, misschien vanuit de ervaring die sommige collega's op andere niveaus hebben opgedaan tijdens de voorbije jaren? Ik weet het niet. In ieder geval, de begroting zoals wij ze hebben opgesteld is in consensus gegroeid tussen de diverse leden van deze meerderheid en binnen deze deputatie hebben wij een begroting gemaakt, maar niet met de bedoeling om wie dan ook in de gracht te rijden. Zeker niet. Nu zijn mijn collega's aanwezig en ik moet opletten met wat ik zeg, want anders wordt dat misschien ooit eens tegen mij gebruikt, maar wanneer zou blijken dat er dit jaar binnen de sector welzijn en gezondheid inderdaad geen groeipercentage meer zit, dan verwijs ik naar de cijfers uit het verleden. Die cijfers zeggen dat wij met de sector Welzijn van 1995 tot vandaag de snelst groeiende sector geweest zijn binnen dit bestuur. 150 %, terwijl in dezelfde periode de globale begroting met 51 % is toegenomen. Bon, moeten wij dan klagen, moeten wij aan de klaagmuur gaan staan? Neen, verre van, ge ziet mij ook niet aan de klaagmuur staan, integendeel, ik ben bijzonder tevreden en ik hoop dat de andere niveaus even tevreden kunnen zijn en dat ze eenzelfde bulletin zullen kunnen voorleggen. Ik wacht met spanning en bijzonder veel interesse om dit te horen.

Nu ga ik over tot de concrete tussenkomsten.

Collega Van der haeghen heeft een algemene tussenkomst gehouden, maar heeft toch accenten gelegd op een aantal specifieke punten: woonbeleid, de provincie in relatie tot het lokaal beleid. Een tussenkomst die eigenlijk ook een beetje samenloopt met de tussenkomst van collega Willems - althans voor een aantal onderdelen - dus mijn antwoord zal voor de beide collega's ongeveer gelijklopend zijn.

Onderzoek naar impulsen voor een lokaal sociaal beleid.

Wij zijn daarmee gestart, zoals u weet. Binnen het kaderdecreet hebben wij echter opnieuw moeten vaststellen dat wij compleet genegeerd worden, in tegenstelling tot gisteren toen ik een paar keer heb kunnen zeggen dat we wél tevreden waren over onze samenwerking met de Vlaamse overheid. In het ontwerpdecreet is echter van de provincies geen sprake. Nul, niks, noppes, nada. Dat is weinig. Er is wél in een paar begeleidende teksten sprake over de provincie, maar in se zijn wij daar niet bij betrokken. Doen we niks? Natuurlijk doen we iets, uiteraard. In onze relatie met de lokale besturen zullen we datgene wat wij in huis hebben aan planningsdeskundigheid ter beschikking stellen. Natuurlijk gaan we dat doen en wij zullen in zeer nauwe samenspraak met de lokale besturen kijken op welke manier wij hen kunnen bijstaan in de zeer moeilijke maar belangrijke taak die zij terzake hebben, vooral die lokale besturen die binnen hun eigen administratie niet voldoende kennis en ondersteuning in huis hebben. Natuurlijk, om dit grondig te kunnen opzetten is enig onderzoek nodig. Ik ben er op zich geen grote voorstander van om in de toekomst nog veel onderzoeksprojecten te laten gebeuren. We hebben al genoeg onderzocht en we hebben al genoeg centen uitgegeven aan onderzoeken. Dit is niet langer onze opdracht, daar zijn andere instanties voor. We hebben schitterende universiteiten, we hebben schitterende hogescholen. Dat zij het maar doen. Het is niet langer onze taak om dit te doen.

Maar hier gaan we het nog wel doen en de deputatie heeft opdracht gegeven aan een associatie van de Gentse universiteit en hogescholen om te kijken wat de rol van de provincie kan zijn naar de lokale besturen toe binnen dit segment. Ze lichten momenteel dit algemeen welzijnswerk door en dit zal ons moeten toelaten om op een iets grondiger manier ons eigen beleid te kunnen afstemmen.

Wij gaan natuurlijk onze provinciale sociale kaart ter beschikking stellen. Een inventaris van de aanwezige dienstverlening in de gemeenten zal door de stadsbesturen en gemeentebesturen moeten worden opgemaakt. Ze zullen dat moeten doen, maar natuurlijk kunnen wij hen daar via onze eigen provinciale elektronische sociale kaart grondig bij helpen. Niet alleen met de gegevens, maar ook met de manier waarop zij best zo een zaak zouden kunnen opzetten.

Ik denk dat ik hiermee in ieder geval het belangrijkste heb beantwoord. Natuurlijk is het eindantwoord nooit gegeven en zullen wij in onze toch wel actieve commissie, ik ben daar heel blij mee, verder met mekaar van gedachten kunnen wisselen.

DEBATTEN

Gelijkaardige vragen zijn gesteld door collega Willems, maar die heeft het ook heel specifiek over de diensten gezinszorg met een naar mijn gevoel heel belangrijke vraag: 'Kunnen wij overwegen om binnen onze welzijnssector te gaan praten over - ik weet dat de term niet gelukkig gekozen is - centers of excellence - allicht is de term niet goed, maar kunnen wij hier ook niet via convenanten een verankering tot stand brengen met geprivilegeerde partners in de diensten van gezinszorg? Misschien is dat mogelijk. Ik persoonlijk geloof en denk dat dit heel belangrijk moet kunnen zijn.

Het provinciaal woonbeleid.

Ik ben er een absolute en grote voorstander van om veel meer verantwoordelijkheden te geven aan de bouwmaatschappijen, allicht samen met OCMW-besturen, in plaats van de versnipperde verantwoordelijkheden die er nu zijn. Zeker aan de sociale bouwmaatschappijen, want zij zijn het best geplaatst om te weten wat er in de regio aan woonbeleid moet worden gedaan, zeker wanneer het gaat over het soort woonbeleid dat ons hier vanuit welzijnsbenadering interesseert, namelijk: betaalbare woningen bouwen die degelijk van kwaliteit zijn ook voor die mensen die uit zichzelf niet voldoende middelen hebben om zich anders een eigen woning te kunnen aanschaffen.

Ook daar zullen wij in commissie nog verder moeten over spreken en ik heb u al een paar keer beloofd dat wij onze vertegenwoordigers in de bouwmaatschappijen zullen samenbrengen. Ik weet niet of de voorzitter van de commissie aanwezig is? Neen, zij is helaas niet aanwezig, maar onze voorzitter is hier en hij komt ook altijd naar onze commissie. Wij moeten dit inderdaad meer dan dringend opnemen.

Collega Veys, twee tussenkomsten waarvan ik er een op voorhand heb gekregen en waarvan ik de tweede hier ter zitting heb gehoord.

Eerst uw algemene tussenkomst.

Beleidsplannen moeten we inderdaad langzaam kunnen gaan evalueren. Ik ben blij dat ge eens dat overzicht gemaakt hebt. Echt waar, op die manier kunnen we eens zien wat we nu al hebben gedaan, wat we niet hebben gedaan, wat we hebben beloofd, wat we kunnen, waar wij de centen zullen halen, hoever we zitten met bijvoorbeeld ons jeugdvormingscentrum, hoe het zit in Dendermonde, hoe het zit in de rest van de provincie. Dat zijn inderdaad heel belangrijke vragen waarop wij samen een antwoord zullen moeten kunnen vinden.

Positieve discriminatie, dat was het toch? Positieve discriminatie ten overstaan van de heteroseksuele Vlaamse mannen. Tot nu toe ben ik mee, ik voel mij in dat gezelschap thuis. Om over het provinciaal aanwervingsbeleid te praten voel ik mij minder geroepen. U zegt dat deze positieve discriminatie meer dan wenselijk is. Ik neem aan dat dit als grap bedoeld is, want je weet natuurlijk dat de aanwervingen - mijn collega zou daar meer over kunnen vertellen - op een puur objectieve manier gebeuren.

Voor de rest is uw algemene tussenkomst, denk ik, een tussenkomst die verder moet worden opgevolgd in de commissies.

Niet belangrijker, maar onmiddellijk beantwoordbaarder is natuurlijk uw tussenkomst rond 11.11.11 ook al heb ik uw tekst pas gekregen terwijl u bezig was met spreken. Ik heb geprobeerd te luisteren en ondertussen diagonaal te lezen. Ik ga mijn antwoord meteen koppelen aan de algemene tussenkomst van de Groen!-fractie die daar natuurlijk diametraal tegenover staat.

Het grootste deel van uw tussenkomst, Collega, betreft zaken die hier buiten ons spectrum gebeuren. U hebt, en ik vind dat wel ontroerend, de verdediging van onze Joodse medeburgers, wereldburgers op u genomen. Ik vind dat ontroerend en mooi. Laat dit een kleine compensatie zijn.

U bent allicht al in Israël geweest, u bent allicht ook al in de Palestijnse gebieden geweest. In ieder geval, de manier waarop ik u daarover hoorde praten, was met het elan van de grote specialist die de materie ter plekke kent. Ik ben ook geen specialist, ik ken de materie niet ter plekke, ik ben daar alleen een paar keer geweest, maar ik durf niet zeggen dat ik daarom juist de grote specialist zou zijn, verre van. Ik denk dat het een zodanig complexe materie is dat het wel een beetje gevaarlijk is om er hier op een vrij populistische manier mee om te gaan.

Ik zou vragen dit niet te doen. Zijn de Israëli's bezetters? Antwoord is ja. Vernederen zij de Palestijnen?. Hoe staat de Israëli'sche samenleving of de Israëli'sche staat in verhouding of ten overstaan van de Palestijnen? Als wij in etnische termen mogen spreken en in de morzel grond die van ons is, nu, dan zijn die morzels grond daar voor de Palestijnen, weze het dat Palestina meer is dan alleen maar het Arabische deel van de bevolking, dat Palestina zowel het joodse deel als het Arabische deel is die eeuwenlang samen hebben geleefd op diezelfde oppervlakte. Het gaat trouwens twee keer om Semitische volkeren om het in enigszins etnische termen te vertalen.

Zijn de Palestijnen brave jongens? Neen, ze zijn dat niet. Slaan ze erop? Ja, maar ook hier in onze samenleving hebben we daar enige ervaring mee, nietwaar?

Gelach

Wanneer men mensen tergt, wanneer men mensen vernedert, dan mag men zo'n reacties allicht verwachten, maar daar gaan we niet verder op in.

Eigenlijk was ik een beetje geschokt toen ik de pers las omdat daar onwaarheden instaan, om geen sterker woord te gebruiken. Ik wil aan u beiden, zowel aan Groen! als aan het Vlaams Blok, het volgende zeggen: het is niet waar dat wij binnen deze begroting de budgetten voor 11.11.11. verminderen.

Een beetje geheugen kan soms deugd doen. In het jaar 2000 was er voor 11.11.11. een budget van 211 000 EUR. In 2001 was dat effectief 235 000 EUR. In 2002 was u er allemaal getuige van en u hebt het allemaal geweten - ik zeg niet: allemaal goedgekeurd, maar goed, dat is nu eenmaal de rol van meerderheid en oppositie - dat wij zijn gaan aftoppen op 210 000 EUR. Dat betekent dat wij datgene dat wij aan 11.11.11. aan budget toekennen met 25 000 EUR verminderen, maar tegelijkertijd verhogen wij met 130 000 EUR de regiowerking. We hebben dat op hetzelfde moment beslist. Dat betekent: waar we 25 000 EUR terugnemen, voegen we zelf 130 000 EUR bij.

Dat betekent een verhoging van 130 000 EUR - 25 000 EUR of 105 000 EUR die wij vanaf 2002 - niet vanaf 2004 - zo in onze begroting hebben voorzien.

Het is dus niet waar dat wij niet appreciëren wat de mensen, de tientallen vrijwilligers die voor 11.11.11 - en er staat er hier ook enen - de straat opgaan om bij de mensen aan te bellen en te vragen of zij bereid zijn om, enz. U kent het verhaal allicht, want ik neem aan dat u ook een van die vrijwilligers bent die centen ophaalt. Het is dus niet waar dat wij dit niet appreciëren.

Natuurlijk is er dit jaar geen 210 000 EUR, maar net iets minder omdat natuurlijk ook hier onze globale maatregel speelt om met 1 % te gaan verlagen zoals het op de rest van onze overdrachten speelt en dus is eigenlijk alles net hetzelfde gebleven. Ik weet niet waar jullie het halen om te zeggen dat wij 11.11.11. nu niet zouden appreciëren, integendeel. En wat ik nog veel kwalijker neem, is dat wij geen belangstelling zouden hebben voor het kind dat om de 6 seconden sterft bij gebrek aan gezond water. Integendeel, ik nodig u uit om de concrete projecten die wij onder meer in Rwanda opzetten eens te gaan bekijken en wat wij daar doen voor de watervoorziening van de lokale bevolking. Dus binnen onze ontwikkelingshulp, binnen onze noord-zuidsamenwerking zoals dat vandaag heet, is onze inspanning in 2004 groter dan onze inspanning in 2001. Ze is groter en men komt ons verwijten dat wij daar geen belangstelling voor zouden hebben. Dit is niet fair, dit is niet eerlijk.

Alcoholgebruik bij jongeren.

Het is inderdaad een probleem. Ik hoor de collega van de N-VA zeggen: 'De ouderen geven het voorbeeld, zo d'ouden zongen, zo piepen de jongen'. Dat is nu eenmaal zo, alhoewel hier en daar inspanningen worden geleverd tot enige, weze het laattijdige, beperking. Het is natuurlijk een probleem. Ik ga heel binnenkort binnen de commissie met een concreet voorstel komen om niet alleen dit probleem, maar het probleem van druggebruik en -misbruik in zijn geheel aan te pakken en de concrete beleidsvraag te stellen, Collega's, of wij binnen het beleid dat we nu voeren inzake drugpreventie wel altijd op de goede weg zijn. Of wij niet te veel te weinig doen en of wij ons niet beter zouden beperken tot één segment en aan Vlaanderen over te laten wat Vlaanderen organiseert, aan de federale overheid over te laten wat de federale overheid organiseert en dus ook verondersteld wordt te betalen en/of te subsidiëren. Wij zouden ons dan kunnen beperken tot dat segment waar noch vanuit de Vlaamse overheid, noch vanuit de federale overheid aandacht aan besteed wordt, of onvoldoende aandacht aandacht, namelijk: tussenkomsten voor de schoolgaande jeugd waar zich ook het segment bevindt waar de heer Lampaert het over heeft. Wij kunnen ons de vraag stellen of wij ons niet alleen op jongeren tot 20 jaar kunnen toespitsen. We hebben al een voorbeeld van hoe dit binnen een deel van de provincie wordt aangepakt en georganiseerd en als we ons daarop zouden concentreren zouden we allicht meer resultaat kunnen krijgen dan we tot vandaag hebben.

De provincie Antwerpen. Ik wil hier toch zeggen dat als we ons mogen beperken tot hetgeen Antwerpen doet, wij morgen miljoenen zullen uitsparen. Wat de provincie Antwerpen doet is uitsluitend een beetje vergaderruimte ter beschikking stellen, met andere woorden: infrastructurele hulp die eigenlijk te gronde niet veel aan de probleemsituatie zal veranderen.

DEBATTEN

Collega Stevenheydens, u heeft natuurlijk meer dan gelijk. Ik vind dit een tussenkomst die effectief de moeite waard is, ze legt inderdaad de vinger op een pols van problemen. Wat kunnen wij daaraan doen vanuit de provincie? We hebben om te beginnen ons eigen subsidiesysteem dat wij zullen aanhouden. Wij veranderen dat niet. Wij zullen deze diensten, deze instellingen, deze organisaties die op het provinciale en regionale vlak actief zijn rond de doelgroepen waar jij het over had, blijven subsidiëren: Habbekrats, Lejo , Oranje, Sjaloom, de Vlaamse Federatie voor Gehandicapte Jongeren, Bloemenstad, enz. We zullen die blijven ondersteunen, maar dat is natuurlijk niet genoeg en daar ging eigenlijk de kern van uw vraag over ...

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, het bureau dringt aan om geleidelijk af te ronden en desnoods schriftelijk te antwoorden op de vragen. Ik mag geen onderscheid maken.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

U heeft overschot van gelijk, Voorzitter. Ik zal proberen de 35 minuten vragen ...

De heer voorzitter

U bent er precies 25 minuten over nu.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Juist, over mijn totale spreektijd voor 16 tussenkomsten, maar ge hebt gelijk, Voorzitter. Het is goed.

De heer voorzitter

Mijnheer Verleyen werd al slechts behandeld. U wordt nu ook mishandeld. Elk op zijn beurt wordt mishandeld. Afronden zegt de voorzitter.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik heb daarnet gezegd dat we deze begroting in consensus gemaakt hebben.

De heer voorzitter

Ik zei dus: afronden.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Wij hebben een convenant gemaakt met COJEMA (Coördinatie Jeugdwerkingen met Maatschappelijk Achtergestelden) om inderdaad werk te maken van de vragen die jij hebt gesteld.

Koolmonoxidevergiftiging.

Hiermee rond ik af, Voorzitter. De rest zullen wij in commissie moeten behandelen.

Wij schrappen de budgetten niet, Collega. Er staat 406 000 EUR ingeschreven. Het is niet de bedoeling die 406 000 EUR te schrappen. Als het van mij afhangt - en ik neem aan dat wij de steun zullen krijgen van de collega's, mag dat voor mijn part behouden blijven in de sector.

We zijn heel blij met het nieuwe initiatief dat van Vlaanderen is gekomen en we zullen zien in welke mate wij daarrond aanvullend kunnen werken. Wij waren de eersten om daarmee te beginnen en Vlaanderen neemt over.

In ieder geval ben ik blij dat u de tussenkomst hebt gehouden omdat het mij toelaat om te zeggen dat hierrond geen misverstanden mogen ontstaan: die 406 000 EUR zullen we behouden. Dit is 18 000 EUR meer dan vorig jaar, maar is niet genoeg om al onze achterstanden in te halen, je hebt gelijk.

Voorzitter, ik heb geprobeerd uw wijze raad te volgen en wat ik niet beantwoord heb, zal ik schriftelijk doen in de veronderstelling dat er nu geen bijkomende vragen meer zijn.

Zesde gedeputeerde Georges De Langhe

TOERISME

P. 154: VZW TOERISME OOST-VLAANDEREN – TOERISTISCHE PROMOTIE EN PUBLICITEIT: BEDENKINGEN BIJ HET VERDWIJNEN VAN HET TIJDSCHRIFT

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de Raad van Bestuur van Toerisme Oost-Vlaanderen heb ik mijn ongenoegen geuit in verband met het verdwijnen van het eigen toeristisch tijdschrift.

Collega Veys stelde tijdens de raad van 13 november 2003 een aantal technische vragen over de verschillende provinciale bladen, dus ook over 'Informeel' en de toekomst ervan.

De antwoorden waren duidelijk, zodat ik daar niet meer op terug moet komen. Ik stel me wel de vraag hoe men het toeristisch luik zal kunnen vrijwaren en de aandacht geven dat het verdient.

x-aantal bladzijden, 10 x per jaar zie ik niet in het nieuwe blad verwerkt, dat slechts vijf keer per jaar zou verschijnen en een vijftal tijdschriften moet vervangen.

Wat is uw bedoeling met het nieuwe 'Informeel'? Een propagandablade voor de provincie of de deputatie?

Een activiteitenkalender met wat duiding? Ik vrees voor een meltingpot met weinig verrijking voor wie dan ook of welk blad dan ook.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Eerst zou ik een kleine algemene tussenkomst willen geven over toerisme. In 2004 gaan wij ons toerismebeleid verder uitbouwen met het oog op een goed toeristisch product en het creëren van een positief toeristisch imago van de provincie. In de begroting van 2004 werd dan ook 3 317 000 EUR ingeschreven.

Ik wil hier een aantal zaken aanhalen die heel belangrijk zijn. Wij weten dat het beleid via de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen gevoerd wordt. Het is vooral binnen die Raad van Beheer, dat er gediscussieerd wordt over het beleid van Toerisme Oost-Vlaanderen.

Wij hebben reeds opdracht gegeven aan een studiebureau om een onderzoek te wijden aan: Wat met toerisme in Oost-Vlaanderen? Wat met Toerisme Oost-Vlaanderen? Twee duidelijke items. Het is u ook niet onbekend dat wij enkele opmerkingen hebben omtrent de werking van onze dienst Toerisme Oost-Vlaanderen. We wensen dat inderdaad via een studieopdracht te verduidelijken en de mogelijke consequenties daar aan te verbinden.

Nu de vraag van collega Marginet.

De beslissing tot integratie van de sectorale tijdschriften in het nieuwe provinciale tijdschrift werd genomen om een efficiëntere en betere informatiedoorstroming naar de burger toe te realiseren en tezelfdertijd een financiële besparing door te voeren.

DEBATTEN

Ook het 'Tijdschrift voor Recreatie en Cultuur', uitgegeven door Toerisme Oost-Vlaanderen, valt onder deze maatregel. De opvolger van 'Oost-Vlaanderen Informeel', zal ook ruimte voorzien voor toeristische bijdragen.

Zoals u weet lag de studie van de Arteveldehogeschool aan de basis van de beslissing van de bestendige deputatie en deze studie heeft volgende relevante en interessante informatie opgeleverd in het bijzonder wat betreft het lezerspubliek.

Ten eerste:

60,5% van de lezers van het Tijdschrift voor Recreatie en Cultuur is geïnteresseerd in een algemeen tijdschrift met meer verschillende thema's.

Ten tweede:

39,5% van de abonnees geïnteresseerd in een algemeen tijdschrift, leest graag over toerisme, maar kent het Tijdschrift voor Recreatie en Cultuur niet. Het tijdschrift bereikte dus haar doelgroep niet volledig.

Ten derde:

Er blijkt een belangrijke overlapping te zijn in de databestanden van de abonnees van de sectorale tijdschriften en Oost-Vlaanderen Informeel. Dit wil zeggen dat gemiddeld iedere persoon die op meerdere tijdschriften geabonneerd is, 2,5 tijdschrift thuisgestuurd krijgt. Het is een belangrijk gegeven dat tussen de abonneebestanden van 'Oost-Vlaanderen Informeel' en het 'Tijdschrift voor Recreatie en Cultuur' een grote samenhang werd vastgesteld.

Ten eerste door integratie in Informeel, zullen de toeristische artikels een veel groter publiek bereiken. De huidige oplage van Recreatie en Cultuur bedraagt slechts 2 000 exemplaren, terwijl Informeel 23 000 geadresseerden zal bereiken. De geabonneerden van de sectorale tijdschriften zitten hierin vevat.

Ten tweede zullen de onderwerpen die behandeld worden in het Tijdschrift voor Recreatie en Cultuur, toch ook verder in het geïntegreerd tijdschrift aan bod blijven komen. Immers, deze onderwerpen die vaak culturele en heemkundige achtergrondinformatie verschaffen en niet rechtstreeks met toerisme te maken hebben, kunnen nog steeds aan bod komen bij artikels van andere beleidsdomeinen, zoals cultuur. De toeristische artikels zullen dan voluit handelen over het toerisme in Oost-Vlaanderen.

Ten derde bekijkt Toerisme Oost-Vlaanderen nog de mogelijkheden om in het kader van haar bestaande promotiekanalen één en ander de gewenste aandacht te geven, om zodoende ook het lezerspubliek dat niet in Oost-Vlaanderen woont te blijven bereiken.

Samengevat kunnen we stellen dat meer concrete toeristische informatie onder de aandacht zal gebracht worden van een veel groter en ruimer publiek.

De heer Marginet

Ik wil de heer gedeputeerde bedanken voor zijn antwoord. Ik vraag mij wel af of wij geen problemen gaan krijgen met de wet op de privacy? Want wij gaan de bestanden van de leden van toerisme gebruiken voor Informeel en misschien zijn die mensen helemaal niet geïnteresseerd in sport, in het sociale, ...

De mensen hebben wel een kaartje gekregen, zodat ze een keuze konden maken. Bij diegenen die reageerden, zal het in orde zijn, maar ik vermoed dat er nog veel zullen zijn die daar niet op reageerden. Schuilt er daar dan geen gevaar?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Ik denk niet dat er zich daar een probleem zal stellen. Wij hebben dat reeds meermaals, samen met de collega de heer De Buck overlopen en ook in de werkgroepen is dat reeds aan bod gekomen.

Indien dit wel het geval zou zijn, gaan wij ons niet vastpinnen, maar zullen wij inderdaad overleg plegen samen met de dienst Communicatie en met de bevoegde gedeputeerde bekijken wat de beste oplossing in dat geval zal zijn. We zullen die mensen zeker niet in de kou laten staan.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, de stand van het debat bepalend wou ik nog even zeggen, los van privacy, dat ik in mijn eigen privacy het oude tijdschrift graag las. Dat was soms zeer goed: over Vlaanderen, over Oost-Vlaanderen, over de regio.

De heer gedeputeerde De Langhe

Ik ontken niet dat het inderdaad een degelijk tijdschrift was.

De heer voorzitter

Uw fractieleider gaat zich bij mij aansluiten, ik zie het.

De heer Beke

Ja, natuurlijk. Ik heb dat tijdschrift altijd dicht bij mijn hart gekoesterd en ik heb ze zelfs allemaal bewaard. Ze staan allemaal thuis al sinds jaren, misschien om niet helemaal tot een zeker deficit te komen. Ik heb een suggestie naar de heer gedeputeerde toe, want er zijn heel veel organisaties die tijdschriften uitgeven, maar die vaak met problemen zitten om het op een zinvolle manier in te vullen. Misschien zou vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen de redactionele bijdrage beschikbaar kunnen gesteld worden aan uitgever van tijdschriften of van verenigingen. Op die manier heeft men een enorm effect en een breed veld van bereikbaarheid en van lezers. Dat is vrij goedkoop, want men kan het via de elektronische weg doen, met de nodige illustraties. Ik denk dat dit toch wel een te overwegen suggestie is. Dank u.

De heer Emiel Otte

Mijnheer de Voorzitter, mij doet het een beetje pijn. Ik heb ze allemaal. Vanaf nummer nul, nummer één, ... Ik ben niet gewoon om de mensen van het Vlaams Blok te volgen, maar nu heb ik toch wel zin om mijnheer Marginet te steunen.

De heer voorzitter

Nu het gaat niet over de intercederale ruimte die ons soms scheidt over sommige dingen. Het tijdschrift het is een zware dobber voor vele mensen. Wat die privacy opmerking betreft over het wisselen van de abonnementen, je moet dat toch nog eens goed bekijken.

De stand van het debat bepalend, want ik val uit mijn rol, de artikelen over Toerisme zijn besproken.

MILIEU EN NATUURBESCHERMING**P. 350-407 EN 458-479: NATUURBESCHERMING EN MILIEU: ALGEMENE TUSSENKOMST ROND NATUURBEHOUD EN MILIEU****De heer Van Autreve**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Gebiedsgerichte werking is een item dat veel aandacht krijgt in het milieubeleidsplan. Deze werking biedt inderdaad de ideale mogelijkheid om verschillende functies zoals natuur, landbouw, economie en ruimte met elkaar te verweven.

Het is in dat opzicht dat ik het jammer vind dat de provincie beslist heeft om niet langer als projectverantwoordelijke op te treden in het Kreekenproject. Een project dat mede met Europese middelen en in samenwerking van Zeeland en West-Vlaanderen, een aantal jaren geleden is opgestart. Een echt succes zal het project wel nooit geweest zijn, maar dat is nog geen reden om de verantwoordelijkheid over dit project af te wijzen. In de commissie is gezegd dat men het project vooral wil toespitsen op het waterbeleid en voor de rest wil doorschuiven naar het Regionaal Landschap Meetjesland (RLM).

DEBATTEN

Ik ben heel blij dat men in het Krekengebied extra aandacht heeft voor water, maar het totale project is te waardevol om het te beperken tot waterbeheer alleen. Men mag niet vragen van het RLM om de rest van het project op zich te nemen, sommigen zullen misschien raar opkijken dat ik dat zeg, maar het RLM kan dit niet alleen dragen. Vandaar dat ik pleit om dit project niet af te voeren maar extra inspanningen te doen om het RLM hierin logistiek en eventueel financieel te steunen. Op die manier zal het RLM er misschien in slagen om de momenteel zwakke poot Natuur te versterken, zonder ook maar enige afbreuk te doen aan wat ze momenteel reeds presteren op anderen terreinen. Het resultaat zou een paradepaardje kunnen zijn voor het Meetjesland en onze volledige provincie. Dit is de visie van onze fractie.

Ik vraag mij af welke precieze rol de deputatie ziet voor het RLM in dit project?

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Tijdens de commissievergadering heb ik ook gehoord dat de budgetten voor de financiële ondersteuning aan de natuurverenigingen voor de aankoop van natuurterreinen wat krap zijn. Ik vraag aan de deputatie om het budget eens te evalueren aan de binnenkomende aanvragen. Ik weet ook dat het ene jaar er meer aankopen zijn dan het andere en daarom stel ik voor om dit te doen over een periode van bijvoorbeeld drie jaar, daarna kunnen de budgetten eventueel aangepast worden.

Anderzijds wilt de provincie ook een tweede weg gaan bewandelen, en laat het duidelijk zijn dat dit voor onze fractie ook de ideale weg is, met name het aankopen van waardevolle natuurgebieden door de overheid. Misschien moeten we zelfs speciale aandacht hebben voor de zogenaamde 'zonevreemde bossen en natuurterreinen' in ons aankoopbeleid.

De provincie heeft de laatste tijd wel wat aangekocht en laten we zeggen dat dit een aanzet is in de goede richting, maar dat de inspanning voor ons zeker nog moet opgevoerd worden.

Ik had het daarnet over het feit dat wij dit spoor volledig kunnen ondersteunen, maar dan moeten we onze aankopen richten op zeer waardevolle gebieden en vooral zorgen voor een zeer goed beheer. Indien de provincie kiest voor een doorgedreven aankoopbeleid, dan kan zij zelf niet meer voor het beheer in staan. Het ligt dus voor de hand om met vrijwilligers - met kennis van zaken - te gaan samenwerken. Het lijkt ons daarom aangewezen om nu reeds gesprekken aan te gaan met de mensen op het terrein en dat zijn de Oost-Vlaamse natuurverenigingen. Het is enkel via een open dialoog dat deze werking kans op slagen maakt. Ik wil meteen eraan toevoegen dat ik zeer goed weet dat natuurverenigingen niet altijd de gemakkelijkste gesprekspartners zijn, maar alleen dialoog kan tot oplossingen leiden.

Wij hopen dan ook dat de provincie werk wil maken van een versterkt aankoopbeleid gekoppeld aan een open gesprek over de natuur en haar toekomst in Oost-Vlaanderen met de vele vrijwilligers op het veld.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Om bij de natuurverenigingen te blijven: ik denk dat het stilaan tijd wordt om een budget te voorzien voor de werking van verenigingen die zich bezighouden met natuurbehoud en -beheer. Tot op heden kunnen zij voor hun werkingsonkosten rekenen op een toelage uitgekeerd door de dienst Kunst en Cultuur, maar zeg nu zelf dit is toch slechts deparnage.

En ten slotte nog iets over het Provinciaal Centrum Milieuonderzoek (PCM). In de commissie is misschien de indruk gewekt dat ik pleit om van het PCM een commerciële instelling te maken of om er een vzw van te maken. Geen van beide is waar, ik vraag me alleen af wat men in de toekomst van plan is met het PCM. Wij steunen ten eerste het PCM in haar activiteiten en werking, maar ik hoop dat zij dit ook in de toekomst kan blijven waarmaken. Vandaar dat een totaal overzicht van het kostenplaatje en het toekomstbeeld wel eens mag besproken worden op een commissievergadering en misschien is de verhuis daartoe de ideale gelegenheid.

Dank u.

P. 350-407 EN 458-479: NATUURBESCHERMING EN MILIEU: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER DE LEEFMILIEU-PROBLEMATIEK IN DE GENTSE KANAALZONE

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De Gentse kanaalzone mag ongetwijfeld de economische slagader van onze provincie genoemd worden. Een heel grote tewerkstelling - zowel directe als indirecte - is een sterke troef van deze regio. Maar, is er wonen nog altijd even aangenaam, want de gevolgen op het leefmilieu zijn natuurlijk ook niet niets. Grote infrastructuurwerken, aanleg van wegen, tunnels, ... wijzen er enkel op dat het verkeer er de komende jaren niet op zal achteruitgaan, integendeel. Ook de gevolgen van de aanleg van de Westerschelde Vaste Oeververbinding laten niet op zich wachten. Waar eerder steeds gesteld is dat deze tunnelverbinding slechts een verbinding van regionaal belang zou zijn, laten alle ontwikkelingen er rond wel het tegendeel vermoeden.

Nu al werkt de Nederlandse overheid aan de onteigening van gronden langs beide zijden van de tractaatweg, om op die manier het nu enkel baanvak te ontdebelen en op die manier een veel grotere trafiek mogelijk te maken.

Momenteel wordt de tractaatweg dagelijks gebruikt door 6 000 à 8 200 voertuigen. Verkeersprognoses gaan ervan uit dat er tegen 2020 dagelijks 21 000 à 22 000 voertuigen de tractaatweg zullen gebruiken. Over alle bestuursniveaus moet nu meteen gewerkt worden om niet alleen de maatregelen te voorzien om die enorme verkeersdruk op te vangen, maar om de leefbaarheid van de hele grensstreek te vrijwaren.

Flankerende maatregelen zullen nodig zijn om de woonwijken gelegen naast de R4 nog enige ademruimte te geven. Wonen en werken in de kanaalzone, het blijft een ongelooflijke uitdaging. De uitdaging om permanent de leefbaarheid, het leefmilieu, de verkeersveiligheid, de vrijwaring van het aanwezige groen (de aankoop door de provincie van het Kloosterbos te Wachtebeke is hier alvast een heel voorbeeld van) te bewaren.

Maar ook het vrijwaren en herwaarderen van unieke sociale woonwijken maakt deel uit van het beschermen van de leefomgeving van de bevolking. Ik denk hier aan de tuinwijk Klein Rusland te Zelzate, opgenomen in het ROM-project als te herwaarderen woonwijk. Deze unieke sociale woonwijk daterend uit 1920 en ontworpen door de bekende architect-stedenbouwkundige Huub Hoste is dringend aan grondige renovatie toe.

Met de reguliere middelen gaat dit veel te traag, er zal meer nodig zijn, meer initiatief, bestuursniveau-overschrijdende samenwerking. Vanuit het ROM-project (Ruimtelijke Ordening Milieu) kan hier baanbrekend werk geleverd worden. Er wordt reeds gesteld - herwaardering van de woonwijk - maar herwaardering zonder middelen, gaat niet. En alles afschuiven naar het lokale bestuursniveau, de plaatselijke huisvestingsmaag gaat al evenmin. Wil men de unieke tuinwijk Klein Rusland redden en herwaarderen dan zal er meer nodig zijn. Ook de omgeving stelt grote vragen.

Een reusachtige gipsberg van het bedrijf Rhodia. Wat wordt de uiteindelijke nabestemming en wanneer? De slibput Callemansputte, zo lek als een zeef.

Wanneer komt er een einde aan het storten van slib in deze put en wat wordt hiervan de nabestemming? Waar is het al jaren beloofde bos en wandelpark? Ik vraag het maar.

Allemaal omgevingsfactoren die mij bij mijn 2de vraag brengen: de toekomst van de wijk Callemansputte te Zelzate. Een door de industrie gewrongen en onbereikbaar geworden woonwijk door reusachtige infrastructuurwerken. De Zelzate wijk Callemansputte, volledig afgesloten van de moedergemeente Zelzate en enkel nog te bereiken via Ertvelde.

De inwoners zijn vragende partij om er weg te gaan en onteigend te worden. Maar dan wel nu en aan een juiste prijs, en niet binnen enkele jaren als hun eigendommen niets meer waard zullen zijn.

Wie begaan is met het leefmilieu in Oost-Vlaanderen is zeker begaan met de leefbaarheid van de woonwijken in de industriezone - Gentse Kanaalzone. Vandaar mijn herhaalde oproep om de nodige maatregelen te nemen en te treffen om werken, wonen en leven in de Gentse kanaalzone verder mogelijk te maken.

Dank u.

DEBATTEN

P. 466: REGIONALE LANDSCHAPPEN: VRAAG OVER HET NIEUW REGIONAAL LANDSCHAP DURME-MOERVAART-STEKENSE VAART

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal zeer kort zijn, want ik kan verwijzen naar mijn tussenkomst op de zitting van 30 november 2000. Ik heb de heer gedeputeerde een anderhalve week geleden de tekst van die notulen bezorgd. Hij is dus perfect op de hoogte van datgene wat ik toen pleitte.

Ik wil wel nog eens herinneren dat de zone voorgesteld wordt vanaf Mendonk, het Kloosterbos van de heer De Vilder tot en met de Durme-Moervaart-Zuidlede, het Stillegebied Stekense Vaart tot aan Tielrode, het monument van De Pillecijn.

Die verschillende valleigebieden komen perfect in aanmerking voor datgene wat beschouwd wordt volgens de decreetgevers als een mogelijk regionaal landschap. Deze regio beantwoordt in alle opzichten aan alle voorwaarden die daar voorgeschreven zijn.

Het is geografisch onderscheiden van andere gebieden minimum 30 000 hectare. Het gaat om een typisch, gaaf landschap waar nog heel veel natuurwaarden aanwezig zijn. Er is een zekere samenhang, een duiding van cultuur-historische waarden, het heeft een hoge actuele natuurwaarde en de mogelijke natuurontwikkeling.

Uw voorganger, Mijnheer de Gedeputeerde, was zo diep onder de indruk van deze opsomming dat hij onmiddellijk beloofde werk te maken van dat regionaal landschap.

De heer De Padt is vertrokken, helaas in de verkeerde richting, want hij ging naar het oosten terwijl dat gebied in het noorden ligt, maar ik ben ervan overtuigd dat het onder uw beleid anders kan, tenzij je ook de bedoeling hebt om die kant uit te gaan.

Ik zou voorstellen om daar eens te gaan wandelen. Dat moet niet van Mendonck naar Tielrode zijn, want dat zou een beetje ver zijn, maar zo zou u ter plaatse zien dat het inderdaad verantwoord is. De heer Veys mag dan meegaan en we kunnen dan boterhammen eten als middagmaal.

Vergeet trouwens niet dat we ondertussen vijf jaar verder zijn sinds het derde Regionaal Landschap in Oost-Vlaanderen werd voorgedragen en ik spreek hier niet over de Vlaamse Ardennen want dat is nog langer geleden. Ik weet ook dat er daar bepaalde remmen zijn en dat bepaalde polderbesturen problemen zouden maken, zoals landbouwproblemen. Ik kan me dat in deze regio moeilijk voorstellen, want we zitten daar met drie ruime grootschalige ruilverkavelingen, dat wil zeggen dat de landbouw daar bijzonder goed aan zijn trekken komt. De eventuele hindernissen die er kunnen zijn in de richting van natuurontwikkeling, werden al bij voorbaat ondervangen.

Voor de verdere overtuiging van de betrokken commissies en van de raad moet er dringend werk gemaakt worden van het concreet in kaart brengen van de verschillende natuurwaarden in die regio.

Ik herhaal het nog eens: tussen Mendonck, de Kanaalzone, het Kloosterbos, de expresweg en dan in het noorden tot boven Sint-Gillis-Waas waar we dus zitten met de uitloper van de Stekense Vaart een natuurgebiedsontwikkeling die daar bezig is vanuit de stad Sint-Niklaas tot en met het zuiden, de depressie van de Moervaart en de Zuidlede, het provinciaal domein, de Durme en tot aan Tielrode.

In eerste instantie zou men eens in kaart moeten brengen wat daar aanwezig is, om iedereen te overtuigen van de belangrijkheid van die zone en van de potentialiteit van wat daar aanwezig is, om daar een boeiend regionaal landschap van te maken.

Vergeet tenslotte niet dat door het uitstellen van die planning en het laten herkennen van zo een nieuw regionaal landschap, er op die manier veel Vlaams geld niet naar Oost-Vlaanderen stroomt. Het ligt eigenlijk aan ons om beroep te doen op al die verschillende kanalen die daarbij kunnen betrokken worden. Ik heb destijds ook verwezen naar de Vlaamse Landmaatschappij om een aantal problemen op te lossen tussen natuur en landbouw, maar veel Vlaams geld wordt vandaag niet naar Oost-Vlaanderen doorgesluisd, maar naar andere regio's vandaar mijn uitdrukkelijk beroep, Mijnheer de Gedeputeerde, om werk te maken van deze aanvraag. Ik ben ervan overtuigd, eens op basis van het plan met de duiding van wat aanwezig is, dat iedereen dezelfde mening zal delen.

Dank u.

P. 49 BELEIDSNOTA: PROVINCIAAL MILIEU- EN NATUURBELEIDSPLAN: WANNEER WORDT HET HUIDIGE MILIEU- EN NATUURBELEIDSPLAN GRONDIG GEËVALUEERD?

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de algemene beleidsnota op pagina 49 leest men tussen de regels een kritiek op het huidige provinciaal milieu- en natuurbeleidsplan. Er wordt gesteld dat men voor de periode 2005-2009 een nieuw plan wil opstellen dat kwaliteitsvoller is dan het huidige plan en ik citeer: "bedoeling is om in de toekomst een kwaliteitsvoller product af te leveren". Nochtans schrijft men in dezelfde paragraaf dat het huidige plan nog kritisch geëvalueerd dient te worden. Hoever staat men reeds met de evaluatie? Op dit ogenblik zijn reeds drie van de vier jaren van het huidig lopend milieubeleidsplan 2000-2004 verstreken. Ik veronderstel dat er al werk zal gemaakt zijn, binnen de deputatie of binnen het terrein van de gedeputeerde, met die evaluatie. Waarom werd die - eventueel gedeeltelijke evaluatie - nog niet voorgelegd aan de provincieraad of de 8ste commissie?

Hierdoor is milieu - en meer bepaald het milieujaarprogramma - een mager onderdeel in de algemene beleidsnota bij de begroting.

Het milieujaarprogramma 2003 werd aan de provincieraad voorgelegd in de raad van 9 april. In de zitting van 9 april heeft onze fractie - en onze fractie niet alleen - onder meer de kritiek gegeven dat het jaarprogramma zo laat aan de provincieraad werd voorgelegd. In vergelijking met de voorgaande jaren worden de begrotingsbesprekingen nu later op het jaar gehouden. Volgens onze fractie had het mogelijk moeten zijn om het milieujaarprogramma 2004 voor de goedkeuring van de begroting aan de raad voor te leggen. Blijkbaar is het een steeds weerkerend pijnpunt dat het milieujaarprogramma pas in het gevorderde jaar waarop het betrekking heeft aan de raad wordt voorgelegd.

Waarin zou het huidige milieubeleidsplan 2000-2004 en de verschillende jaarprogramma's niet kwaliteitsvol genoeg zijn, waardoor men dus uitdrukkelijk meer kwaliteit verwacht van het volgende plan? Werden er voldoende financiële middelen voorzien om de uitvoering van het huidige plan mogelijk te maken? En in welke verhouding zijn de meer dan 130 acties van het huidige milieubeleidsplan gerealiseerd?

Dank u.

P. 386: NATUURBESCHERMING – SUBSIDIES VOOR DE AANKOOP VAN NATUURGEBIEDEN IN OOST-VLAANDEREN DOOR NATUURVERENIGINGEN: VRAAG OM AANDACHT VOOR HET BEHOUD VAN WAARDEVOLLE ZONEVREEMDE BOSSEN

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn vraag ligt in het verlengde van mijn vraagstelling over zonevreemde bossen en het gevaar dat ze verdwijnen. Deze vraag stelde ik tijdens de gewone provincieraadszitting op 13 november 2003.

Ik kreeg van de heer gedeputeerde toen een uitgebreid antwoord en een nota, waarvoor mijn dank. Een antwoord waarin de heer gedeputeerde een aantal cijfers en ook een aantal mogelijke oplossingen aanreikte om deze bossen te beschermen. De cijfers die hij toen gaf waren zeker verontrustend. Sinds 1990 is er meer dan 700 hectare bos verloren gegaan in Oost-Vlaanderen. Als je dan weet dat Oost-Vlaanderen - volgens recente cijfers van het Vlaams Instituut voor Natuurbehoud - de Vlaamse provincie is met de kleinste oppervlakte natuur (ongeveer 3 000 hectare) begrijp je dat het aan dit tempo niet lang meer kan duren voor alle bosnatuurgebieden zijn verdwenen. Uiteraard begrijp ik dat we onze provincie niet zomaar mogen vergelijken met de meest natuurvriendelijke Vlaamse provincie Limburg.

Deze telt meer dan 9 000 hectare natuurgebied. Zoals de heer gedeputeerde Vercamer tijdens de zitting van november ook al zei zijn er inderdaad gegronde redenen waarom er meer landbouw is in Oost-Vlaanderen dan in Limburg. Het reliëf en de vruchtbare grond maken van Oost- en West-Vlaanderen nu eenmaal de meest geschikte provincies om productieve landbouw te hebben, en het zou nonsens zijn om zeer vruchtbare landbouwgebieden op te offeren, om op minder vruchtbare grond in Limburg minder efficiënte landbouw te organiseren.

DEBATTEN

Dat neemt niet weg dat:

1. er wel een heel groot verschil bestaat tussen 3 000 hectare natuur in onze provincie en 9 000 hectare in Limburg;
2. dat we daarbij niet mogen vergeten dat Limburg veel kleiner is dan onze provincie;
3. dat de eventuele erkenning en bescherming van zonevreemde bossen geen nadeel hoeft te zijn voor de landbouw, want slechts zelden zijn deze bossen ingekleurd als landbouwgebied. Meer zelfs: het is de compensatieregeling bij de ontbossingstop die meer gevaren inhouden voor landbouwgebied.

In zijn antwoord van 13 november 2003 suggereerde de heer gedeputeerde een aantal maatregelen en stappen die de provincie zou kunnen zetten. Mijn voorkeur in deze zijn: het aankopen van deze zonevreemde bossen, het planologisch regulariseren van zonevreemde bossen via RUP's en/of het beschermen van deze bossen door opname in de natuurverbindingengebieden; en het ondersteunen van natuurverenigingen bij aankoop van zonevreemde bossen.

Graag zou ik van de heer gedeputeerde vernemen welke door hemzelf opgesomde mogelijkheden zijn voorkeur wegdragen, en of hij tijdens het volgende begrotingsjaar ook de nodige stappen wil ondernemen om deze ook uit te voeren.

Ik vraag dit vooral omdat de heer gedeputeerde zich in zijn nota afvraagt of het beschermen van deze bossen wel een provinciale taak is. Wat mij betreft is dat zeker het geval. Immers: de provincie heeft zelf een aantal subsidiereglementen die de aankoop van natuur door verenigingen en gemeenten ondersteunt.

De provincie heeft al de bevoegdheid gekregen om Ruimtelijke uitvoeringsplannen uit te werken, de provincie heeft de bevoegdheid om milieuv vergunningen en beroepen te toetsen op het mogelijke gevolg ervan voor natuur en bossen, de provincie heeft zijn coördinerende taak op het vlak van de bosgroepen, ...

Dat het een provinciale taak is lijkt me dus duidelijk. Van de heer gedeputeerde had ik graag vernomen welke concrete stappen hij gaat zetten om deze taak ook in de praktijk te brengen en zo alvast een deel van de ongeveer 5 000 hectare zonevreemde en dus bedreigde bossen te redden.

Dank u.

P. 50 BELEIDSNOTA: TERREINAANKOPEN NATUURGEBIEDEN: BEDENKINGEN BIJ HET TWESPORENBELEID VOOR TERREINAANKOPEN IN NATUURGEBIEDEN

De heer Stevenheydens

De provincie voorziet voor de aankoop van ecologische waardevolle gebieden twee mogelijkheden. Ik heb daar geen problemen mee, ik wens enkel die beleidskeuze beter te begrijpen.

1. De provincie koopt zelf terreinen aan.
 2. De provincie ondersteunt natuurverenigingen die terreinen aankopen.
- In wat verschilt de werkwijze en het beleid dat de verschillende eigenaars (provincie, natuurverenigingen) voeren ten opzichte van de aangekochte gebieden en het beheer ervan?

Heeft men hier al eens een evaluatie van gemaakt of zou men dit willen doen?

Is er sprake van een verregaande samenwerking?

Met mijn beperkte kennis hierover stel ik vast dat men binnen de terreinen van de natuurverenigingen met een flink aantal vrijwilligers en een aantal vrijgestelden werkt. Binnen de provincie rekent men waarschijnlijk op het provinciale personeel en werkt men in samenwerking met andere besturen. Ik heb mij eens de vraag gesteld: wat is nu eigenlijk het beste en wat is nu het meest efficiënte? Wie heeft de meeste kennis in pacht? Zouden deze vragen beantwoord kunnen worden?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou vooraf enkele bedenkingen willen maken over het milieubeleid. Zoals onze beleidsverklaring 2001-2006 zegt, zullen de accenten vooral gelegd worden op drie pijlers.

1. Een eigen provinciaal milieu- en natuurbeleid.
Er waren 130 acties ingeschreven in de planperiode 2000-2004.

2. Het uitvoeren en het nader uitwerken van het gewestelijk milieubeleid.
Dit is de samenwerkingsovereenkomst milieu als opstap voor duurzame ontwikkeling 2000-2004. Wij hebben inderdaad met de Vlaamse overheid een akkoord aangegaan en een samenwerkingsovereenkomst ondertekend, die de vroegere milieuconvenanten verving. Het is de bedoeling dat inderdaad de kwaliteit van het milieu en natuur op provinciaal niveau nog zal verbeteren, of nog moet verbeteren door die samenwerking.
3. Het vervullen van de coördinatie tussen gewest en gemeente.
Dit is vooral de coördinerende en ondersteunende rol tussen de provincie en de gemeentebesturen, maar dan vooral de kleinere gemeentebesturen die het financieel zeker niet breed hebben en over geen uitgebouwde plaatselijke milieudienst beschikken. Deze gemeenten worden ondersteund en zij kunnen dus 'vrijwillig' een milieucontract ondertekenen tussen de provincie en de gemeenten waartussen dus een samenwerking en een win-win-situatie ontstaat.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou ook nog een klein woordje willen zeggen over onze dienst die zich bezighoudt met de milieuvergunningen, want daar wordt bijna nooit over gesproken. Dat is een opdracht die ons door de Vlaamse regering is opgedragen. 'Dienst 82 Milieuhygiëne' is een dienst die bijzonder goed en deskundig werk levert bij het opmaken en de voorbereidingen van de klasse 1 vergunningen en de beroepen klasse 2. Uit een studie van de universiteit van Antwerpen bleek dat ook al, want onze provinciale milieuvergunningcommissie ligt eigenlijk aan de basis van het advies dat aan de deputatie wordt voorgelegd. Deze scoort veruit het best van alle Vlaamse provincies en dat mag hier in deze vergadering ook wel eens gezegd worden. Er wordt in onze provinciale diensten dus wel degelijk werk geleverd.

Een ander item is onze gebiedsgerichte werking dat zich vooral focust naar het Scheldevalleiproject, het Krekenproject, de projecten voor stads- en regionale bossen, het park, het bos en de regionale landschappen. Delen daarvan zullen in mijn verdere betoog nog wel aan bod komen.

Nu zal ik ingaan op de vragen en suggesties die door de collega's werden gesteld.

De eerste tussenkomst kwam van collega de heer Van Autreve over de rol van het Krekenproject en de rol van het Regionaal Landschap Meetjesland.

Het is ondertussen al meer dan vijf jaar geleden dat het Beleidsplan Grensoverschrijdend Krekengebied werd voorgesteld. De opmaak van zo'n plan was misschien wel uniek te noemen omdat toen - misschien wel voor het eerst - in een grensoverschrijdend samenwerkingsverband werd aangetoond dat natuur en landschap in deze grensregio voor verder verval moesten gevrijwaard worden. De drie betrokken provinciebesturen hebben gezamenlijk een beleidsplan opgesteld waarin werd aangegeven hoe één en ander moest aangepakt worden.

Enig nadeel was het feit dat dit beleidsplan niet juridisch afdwingbaar was. Het voordeel dan weer was dat het plan kon gerealiseerd worden binnen de juridische kaders die in Nederland en Vlaanderen gelden. Toegegeven, zo'n plan maken is één zaak, de uitvoering ervan is nog iets anders. Voor de concretisering van de doelstellingen en de maatregelen uit het beleidsplan zijn een aantal voorbeeldacties en projecten opgenomen die kunnen bijdragen tot een substantiële en structurele verbetering van natuur en landschap in dit grensgebied.

De realisatie van dergelijke projecten kan niet enkel op provinciaal niveau gebeuren. Veel bevoegdheden inzake beheer van natuur en landschap liggen op lokaal vlak bij de gemeenten, maar ook bij de polderbesturen, die hun functionele taakstellingen meer en meer met natuurtaken aanvullen.

Om onze doelen te realiseren is vooral een lokaal draagvlak nodig in het gebied. Het lag dus voor de hand dat de provincie in 1998 - gebruik makend van het toen vernieuwde decreet op het natuurbehoud van 21 oktober 1997 - het voortouw nam tot de oprichting van een Regionaal Landschap in het Meetjesland. Het RLM werd officieel opgericht op 30 november 1998.

Wij zijn de mening toegedaan dat het RLM hiervoor mogelijks een geschikte partner kan zijn. Als samenwerkingsverband zijn zij op streekniveau goed geplaatst om een draagvlak te creëren inzake natuur en landschap bij de inwoners van de regio's of bij de actoren actief in de regio.

Tot op heden moeten wij vaststellen dat een en ander niet zo gemakkelijk te verwezenlijken is. Dit heeft velerlei oorzaken. Ten eerste hebben wij te maken met een regionaal landschap dat nog opgestart moest worden en dat zijn 'niche' heeft moeten zoeken in de regio. Ten tweede is het Beleidsplan veel omvattender dan de taakstellingen van het Regionaal landschap. Het ambitieniveau van het beleidsplan overstijgt in zekere mate de gewone werking van een RL. Niettegenstaande blijft er voldoende speelruimte om te experimenteren.

DEBATTEN

Misschien moeten wij in de toekomst in overleg met het RLM meer aandacht vragen voor 'ons' Beleidsplan, zodat het geen dode letter zou blijven. Al blijft natuurlijk het RLM zelf bepalen waar zij hun accenten leggen, maar toch kunnen wij hieromtrent wel coördineren en eventueel bijsturend werken.

Dit is een eerste deel van de vraag van collega Van Autreve.

Dan heeft hij ook nog een vraag gesteld over de financiële ondersteuning van natuurverenigingen - vraag naar evaluatie en bijsturing.

Sinds 1990 voorzien wij inderdaad budgetten ter ondersteuning van de natuurbeschermingsorganisaties. In 1990 was dat 2 000 000 BEF, dat steeg in 1992 tot 5 000 000 BEF, in 1993 zelfs naar 8 000 000 BEF, om dan even in 1996 terug te zakken naar 4 000 000 BEF, maar in 1997, in 2000, in 2001 werd naast de initiële cijfers van 4 000 000 BEF in 1997 en bij de begrotingswijziging 5 000 000 BEF, in 2000 4 100 000 BEF en in 2001 8 000 000 BEF bij de begrotingswijziging toegevoegd.

Om de achterstand die gegroeid was te kunnen verwerken, werden die extra middelen vrijgemaakt. Bij de opmaak van ons provinciaal milieubeleidsplan 2000-2004 werd rekening gehouden met het expliciete succes van dit subsidiereglement. Sommigen zullen beweren dat het nog altijd onvoldoende is, toch menen wij (want dat blijkt uit de contacten die wij met de spelers op het veld hebben) dat dit bedrag voldoende moet kunnen zijn, om in te spelen op de wensen en de verzuchtingen vanuit de natuurbeweging.

Waarom kiezen voor een tweesporenbeleid?

Het verwerven van eigen provinciale natuurgebieden betekent uiteraard een verrijking van ons provinciaal patrimonium. Maar daarmee houdt het evenwel niet op, want er zullen vroeg of laat bij de aangekochte terreinen beheersmaatregelen nodig zijn. Op dit ogenblik wordt er hard gewerkt aan de opmaak van een bosbeheersplan voor het Kloosterbos. Het is derhalve evident dat in het beheersplan de opgenomen maatregelen in concrete acties op het terrein zullen moeten vertaald worden. Ook daarvoor zal dus geld nodig zijn.

Een tweede belangrijke vaststelling heeft onder meer te maken met de praktische afhandeling van de aankoopdossiers. De natuurverenigingen staan 'dichter' in het veld en kunnen ook soepeler inspelen op de vraag wanneer gronden te koop worden aangeboden, dat is althans de indruk die wij hebben. De vrij omslachtige procedure die wij als overheid hebben naar schattingsverslagen, ... om mogelijk te maken dat we tot een aankoop kunnen overgaan, zorgen er dikwijls voor dat wij niet altijd snel kunnen inspelen op eventuele aanbiedingen. Wij hebben de indruk dat dit soepeler verloopt bij de privaatrechterlijke verenigingen. Veelal speelt het lokale draagvlak hierin een belangrijke rol. Bovendien hebben wij als provincie tot nog toe geen actieve prospectie gevoerd waardoor wij niet altijd correct kunnen inschatten waar zich waardevolle maar vooral haalbare aankopen aandienen.

Anderzijds is het ook wel zo dat onze aankoopperimeters verschillend zijn van die van de natuurverenigingen. Als provincie zullen wij ons aankoopbeleid meer richten op de reeds bestaande provinciale domeinen en daar aanvullend aankopen proberen te realiseren. De natuurverenigingen focussen zich op de uitbouw van de reeds erkende natuurreservaten en realiseren hun aankopen in een afgebakende zone.

Onze optie om te kiezen voor het tweesporenbeleid is dan ook in dat opzicht verdedigbaar.

De interpellant stelde ook een vraag over de aankoop van natuurgebieden en meer overleg met ervaren terreinbeherende verenigingen met het oog op een vlotte samenwerking. Collega de heer Stevenheydens heeft daar ook een allusie opgemaakt.

Enkele jaren geleden werd een overlegstructuur op gang gezet vanuit het Vlaams Gewest, Afdeling Natuur met de provincie en de erkende terreinbeherende natuurverenigingen. Het was de bedoeling om met dit overleg tot gezamenlijke afspraken te komen inzake aankoop en beheer van natuurgebieden. Het is reeds ruime tijd geleden (circa 2 jaar) dat de vernoemde partners rond de tafel zaten. Naar verluid zou het Vlaams Gewest dit initiatief binnenkort nieuw leven willen inblazen.

Voorgaand overleg kan maar nuttig zijn op voorwaarde dat er voldoende concrete onderwerpen aan bod komen. In geval van specifieke dossiers die zich (nu reeds) voordoen en waarbij er nood is aan overleg tussen provincie en de terreinbeherende natuurvereniging kan steeds een ad hoc overleg samengeroepen worden. Wij zullen dat in de toekomst ook doen, indien dit noodzakelijk zou blijken.

Collega Van Autreve vroeg ook om een budget te voorzien ter ondersteuning van de werkingskosten van de milieu- en natuurverenigingen.

De ondersteuning van de werkingskosten van de natuur- en milieuverenigingen is geen optie van het actuele provinciale milieubeleid. Wel wordt al langer gedacht aan een meer structurele ondersteuning van de milieu- en natuurverenigingen rond een aantal concrete projecten waar de provincie ook een meerwaarde aan heeft en dewelke gebonden zijn aan duidelijke resultaatsverbintenissen. Dat is heel belangrijk voor ons, want het moet een winstsituatie zijn voor de provincie.

Deze optie dient verder overwogen te worden in het kader van het nieuwe milieubeleidsplan 2005-2009.

Collega Van Autreve had het ook nog over het PCM (Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek).

Bij besluit van de provincieraad van 17 november 1993 werden aan het PCM volgende taken toebedeeld, zijnde:

- wetenschappelijk en technisch onderzoek in de milieusector ten behoeve van het eigen provinciaal beleid en technisch onderzoek in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap;
- de wetenschappelijke en technische ondersteuning van en onderzoek in opdracht van lokale besturen;
- exploitatie van het milieulaboratorium.

De taak is dus tweërlei: analyselabo en beleidsondersteunende en adviserende taak.

Belangrijk is toch ook nog dat het PCM over een beltest accreditatie beschikt. Dat is dus een onafhankelijk attest dat inderdaad kwaliteitsgarantie biedt.

De opdrachten van het laboratorium zijn:

1. Opdrachten in het kader van het eigen provinciaal beleid.
Analyseopdrachten in kader van waterbodempolymeer, monsternamen en analyse van drinkwater, afvalwater, zwembadwater, metingen voor de dienst voor Preventie en Bescherming op het werk.
2. Opdrachten ter ondersteuning van het milieubeleid van lokale besturen
In het kader van milieucontract worden monsternamen en analyses uitgevoerd voor volgende projecten: onderzoek van waterbodemkwaliteit, opvolging van waterkwaliteit van watersystemen naar gemeenten, Polders en Wateringen toe. Ook putwateranalyses ten behoeve van particulieren. Verder analyses in opdracht van de politie en de parketten, maar ook van de VLM en van Progecov.
3. Opdrachten voor VMM en Aminal, dat zijn contracten die met die administraties zijn afgesloten gedurende een paar jaar.

Het PCM beschikt over een aantal wetenschappelijke medewerkers die expertise bezitten in verschillende domeinen van de milieusector. Ze verlenen advies in vergunningsdossiers, behandelen klachten naar geluid en geur, en verzorgen technische ondersteuning.

Samenvattend kunnen wij stellen dat:

1. De deputatie streeft naar een flexibel en modern uitgerust PCM met grote expertise en een hoogstaande kwaliteit door middel van een erkend labo.
2. De deputatie streeft naar het intensifiëren van een beleidsondersteunend onderzoek dat zich voornamelijk richt op het uitvoeren van opdrachten en in functie van het eigen beleid en ten behoeve van de lokale besturen.
3. De deputatie streeft naar het verder optimaliseren van de adviserende taak van het PCM.
4. De deputatie streeft naar een degelijk onderzoek van milieuklachten.

Tot daar in een notendop samengevat onze opdrachten en waar wij verder de functie zien van ons PCM. Verder heb ik geen bezwaar dat men er in een commissievergadering uitvoerig op terugkomt.

Ik zie dat de voorzitter van de 8ste commissie nu niet aanwezig is, maar ik zal er zijn aandacht op vestigen om dat op een commissievergadering verder uit te diepen.

Dan kom ik nu aan de tussenkomst van collega De Vilder.

Het is inderdaad zo dat uw tussenkomst inderdaad meerdere aspecten bevat.

U hebt inderdaad beschouwingen gedaan rond de economische evolutie van het kanaalzonegebied en u stelt zich vooral ook vragen rond de gevolgen die met deze evoluties zullen gepaard gaan.

Natuurlijk scheppen economische ontwikkelingen ook problemen, waarmee vooral de bewoners geconfronteerd worden. Een van de belangrijkste doelstellingen van het kanaalzoneproject - het vroegere ROM-project - is precies die flankerende maatregelen te nemen om de cohabitatie, - zijnde het samen ontwikkelen van industrie en wonen - mogelijk te maken. Een aantal maatregelen hierrond worden vandaag voorbereid, dit is in vroegere tussenkomsten reeds uitvoerig uiteengezet.

DEBATTEN

Mobiliteit in de kanaalzone is inderdaad een belangrijk gegeven. De kanaalzone ligt immers op het kruispunt van het Europese wegnennet wat het gebied natuurlijk ook aantrekkelijk maakt voor investeerders. Een ander belangrijk item dat binnen het Kanaalzoneproject wordt behandeld is de leefbaarheid van de woonkernen. Het geacht raadslid verwijst naar de wijk Klein Rusland die als woonkern wel een bijzondere plaats in het Kanaalzonegebied inneemt. Bijzonder, omdat de wijk ruimtelijk als het ware geprangd zit tussen de weginfrastructuur (N49) en de industrie die vlakbij te situeren is. Bijzonder ook wegens de architecturale waarde, maar ook in zijn functie als sociale woonwijk waar meerdere honderden mensen een onderdak vinden.

We willen deze wijk een bijzondere aandacht geven in het kanaalzoneproject door vooral na te kijken hoe we de nodige fondsen kunnen vinden om deze wijk infrastructureel op te waarderen. We willen hiervoor onder andere beroep doen op de Vlaamse bouwmeester, die goed geplaatst is om hierin een signaalfunctie naar de Vlaamse overheid te vervullen; want laten we duidelijk zijn, het geld zal via de Vlaamse overheid ter beschikking moeten komen, daar is de projectstructuur van het Kanaalzoneproject te smal voor. We hopen u hierrond binnen enkele maanden alleszins meer informatie te kunnen geven. Ook de monodeponie voor slib 'Callemansputte' genoemd, die vlakbij Klein Rusland gelegen is, kent geen optimale exploitatie. De bevoegde administratie - de Afdeling Maritieme toegang (AWZ) is daarom van plan om in de nabije toekomst - projectmatig - de exploitatie van die site te verbeteren. Dit zal ondermeer inhouden dat die stortplaats gesaneerd zal worden zodat de site milieuhygiënisch en ruimtelijk zal kunnen geoptimaliseerd worden. Het project wordt vandaag in de schoot van de betrokken administratie voorbereid.

Tot slot collega, een antwoord op uw vraag rond de toekomst van de wijk Callemansputte. Zoals u terecht stelde wonen de bewoners van dit gehucht al sedert geruime tijd zonevreemd, namelijk in een zone voor industriële activiteiten. Bovendien is de leefbaarheid van dit gehucht defacto zeer laag, deze zone komt daarom ook in aanmerking voor verwijdering via het systeem van Provag. De betrokken vennootschap treft dan ook nu al voorbereidingen voor de uitvoering van dit project. Er zijn vandaag evenwel juridische belemmeringen, zijnde die regio ligt op het gewestplan in een RO zone, terwijl provag alleen maar actief kan zijn in zeehavengebied. Vandaag zijn we dus met de voorbereidingen bezig van een ruimtelijk uitvoeringsplan voor de Kanaalzone, maar zolang dat dit niet goedgekeurd is zullen spijtig genoeg de bewoners van Callemansputte nog even geduld moeten oefenen, maar collega ze komen met alle faciliteiten van Provag in de nabije toekomst zeker aan de beurt.

Collega Liebaut had het over een nieuw Regionaal Landschap Durme-Moervaart-Stekense Vaart. Ik heb inderdaad zijn uitgebreide tussenkomst voor de bespreking van de begroting 2000 nagelezen. De oprichting en erkenning van dergelijke regionale landschappen is in principe de bevoegdheid van het Vlaams Gewest. De initiatie ervan kan op voorstel van enkele gemeenten of op voorstel van het provinciebestuur.

Wel dienen er enkele essentiële voorwaarden te worden vervuld, in casu de betrokkenheid van een voldoende aantal gemeenten en een voldoende oppervlakte (minstens 30 000 hectare). Ook dient het gebied voldoende inhoudelijke waarde te hebben op het gebied van natuur en landschap alsook met betrekking tot de cultuurhistorische waarden.

Ik denk dat deze waarden in het door u omschreven gebied aanwezig zijn en dat we door onze bevoegde administratie een beperkte analyse hiervan kunnen laten opmaken. Dit kan de basis vormen voor verdere besprekingen die mogelijks aanleiding kunnen geven tot de oprichting van een 3de Regionaal Landschap.

Ik zal bijgevolg aan mijn administratie de opdracht geven om een dossier in dit verband voor te bereiden.

Dan komen wij aan de interpellaties van collega Stevenheydens: 'Kritiek op het huidige provinciaal milieu- en natuurbeleidsplan.'

Onder coördinatie van de Dienst Planning en Natuurbehoud is er momenteel gestart met de opmaak van het milieubeleidsplan 2005-2009. Een eerste stap in de opmaak van het nieuw milieubeleidsplan is uiteraard een grondige evaluatie van het huidige milieubeleidsplan voor de periode 2000-2004. Hiertoe werden alle betrokken diensten binnen en buiten de 8ste directie bevraagd. Uit de evaluatie blijkt dat het plan erg uitgebreid is met een veelheid aan acties die niet altijd even uitvoerbaar blijken te zijn.

Ook worden met de samenwerkingsovereenkomst 'milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling' bijkomende taken vastgelegd (onder ander cluster energie, ...), alsook wijzigingen in de wetgeving of andere omstandigheden waardoor bepaalde acties zoals geformuleerd in het milieubeleidsplan niet meer relevant of achterhaald zijn.

Opdat het plan als leidraad zou dienen is het belangrijk dat er duidelijke prioriteiten worden gelegd naar uitvoering van de acties. Er mogen niet te veel acties worden opgenomen en in het milieubeleidsplan dient verder gedacht te worden dan een loutere weergave van lopende acties en beleid.

Opdat uit het milieubeleidplan duidelijk de prioriteiten zouden blijken, zal er gekozen worden voor het werken met 'projecten' in plaats van 'acties'. Onder projecten verstaat men een geheel van acties om een bepaald doel te bereiken. Projecten bieden aan de buitenstaander ook een beter beeld waar de prioriteiten van de provincie liggen. Voorbeelden van projecten zijn onder ander: integraal waterbeleid, de voorbeeldfunctie van de provincie, soortgericht natuurbeheer, ... Uiteraard zullen deze projecten afgestemd worden op het kerntakendebat.

Bij de opmaak van het volgend plan zal er zeker duidelijkheid moeten komen rond de beschikbare middelen. Extra middelen zullen in eerste instantie weggelegd zijn voor de kerntaken van de provincie, een andere mogelijkheid is dat door verschuiving van taken in functie van prioriteiten geld vrijkomt.

Nu nog de tussenkomst van collega Hertog, die eigenlijk een vervolg is van zijn tussenkomst van vorige raad.

Wij hadden toen in ons antwoord een zevental mogelijke initiatieven opgenomen. Collega Hertog, u vraagt nu mijn prioriteiten. Ik denk dat u er zelf al enkele opgenoemd hebt. Ik meen dat vooral belangrijk zal zijn in de toekomst het planologisch regulariseren van zonevremde bossen met behulp van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen en ook het beschermen van zonevremde bossen door opname in een natuurverbodingsgebied. Het is dus zo dat het provinciebestuur, bij de opmaak van de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen zoveel mogelijk zonevremde bossen kan regulariseren. Een tweede belangrijk initiatief is het planologisch aanduiden van gebieden waar compensatiebebossingen kunnen worden uitgevoerd met behulp opnieuw van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen en het is dat juist dat wij als provincie zelf in handen hebben. De provincie kan dus gebieden voorzien, waarbinnen compensatiebebossing kan gebeuren. Hiermede wordt wanneer ontbossing onvermijdelijk blijkt de compensatie ook effectief uitgevoerd.

Het aankopen van zonevremde bossen. De provincie kan haar aankoopbudgetten voor bosgebieden eventueel inzetten, of inzetten voor het behoud van zonevremde bossen door deze prioritair aan te kopen. Dat zijn dus voor mij drie belangrijke en ik heb ze opgesomd in belangrijkheid van één naar drie. Nummer vier is: het ondersteunen van gemeenten bij aankoop van zonevremde bossen door middel van subsidiëring. Dat is een van onze taken, naar ondersteuning van de gemeentebesturen toe. Tot daar collega, een antwoord op uw vragen, ik heb ze opgesomd naar de prioriteiten die ik daar wil aan geven.

Dan heb ik nog een tussenkomst van collega Stevenheydens: motivering tweesporenbeleid. Ik heb het reeds aangehaald dat de provincie en de natuurverenigingen een sterk van elkaar verschillend aankoopbeleid voeren. De natuurverenigingen kopen gebieden aan die voornamelijk palen aan natuurreservaten en die gelegen zijn binnen hun aankoopperimeters. Het betreft hier voornamelijk biologisch waardevolle tot zeer waardevolle gebieden of natuurkerngebieden. Aankoopbeleid van de provincie is voornamelijk gericht op gebieden die grenzen aan de bestaande provinciale domeinen, gelegen zijn binnen provinciale projectgebieden zoals het Scheldevalleiproject, het Kreckenproject, projecten integraal waterbeheer.

Daarnaast is er ook een rol weggelegd voor de provincie inzake inrichting en beheer van natuurverbodingsgebieden, dat is een rol die ons opgelegd werd vanuit het decreet op de bescherming van de natuur en het decreet op de ruimtelijke ordening. Het is een opdracht van de provincie om die natuurverbodingsgebieden vast te leggen.

Ik zeg het dus, de aankoopperimeters van natuurverenigingen en van de provincie verschillen merkbaar van elkaar.

Ik denk dat ik alle tussenkomsten behandeld heb.

Tot daar, Voorzitter, mijn antwoord aan de verschillende interpellanten.

De heer voorzitter

Ik denk dat dit inderdaad juist is, Mijnheer de Gedeputeerde. Is er nog iemand die het woord vraagt?

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

Het is vooral vanuit mijn betrokkenheid bij de stuurgroep Gentse Kanaalzone en Provag. Wij hebben vandaag trouwens een zeer belangrijke beslissing getroffen in de deputatie. We hebben met vol enthousiasme het voorstel gesteund om daar een monument op te richten bestaande uit vier containers. De symbolische betekenis daarvan is niet te onderschatten. Dit wil eigenlijk zeggen dat we vanaf vandaag niet meer terug kunnen. We zullen eeuwig herinnerd worden aan onze goede intenties die we daar in die zone hebben door dit monument die daar de veruitwendiging van is. Het is collega Van Der Meiren die ervoor gezorgd heeft dat er op de budgetten van cultuur voldoende ruimte was om te zorgen voor de plaatsing, want het monument zelf - van een eminent kunstenaar, namelijk Luc Deleu - wordt gefinancierd door alle andere betrokkenen bij de projecten in de Gentse Kanaalzone. Het is een beetje symbolisch dat we dit vandaag naar aanleiding van het debat milieu ook kunnen medelen. Dank u.

De heer voorzitter

De eerste ondervoorzitter, de heer Beeckman, suggereert dat er misschien kan overwogen worden om de beelden van het Zuid meteen rond de containers te plaatsen.

De heer Liebaut

Voorzitter,

Heel kort. Ik heb daarnet van harte geapplaudiseerd voor het antwoord dat ik van de heer gedeputeerde kreeg, maar hoe langer hij sprak, hoe meer twijfel mij toch besloop ...

Gelach

... omwille van zijn woordgebruik en zijn antwoord. Hij heeft essentieel twee zaken gezegd:

1. het gebied komt in aanmerking en voldoet aan alle voorwaarden;
2. er zal een analyse volgen door de diensten.

Mijnheer de Voorzitter, ter verduidelijking, ik vermoed - gezien het eerste antwoord: 'het komt in aanmerking en voldoet aan alle voorwaarden' - dat de analyse dus niet gericht is op het vaststellen of het wel voldoet aan de voorwaarden, want de gedeputeerde heeft daarnet al gezegd dat dit het geval is.

Vandaar mijn vraag, Mijnheer de Gedeputeerde. Ik vermoed dat wat u gezegd heeft in verband met de analyse gaat over het samenstellen van het dossier ter indiening van de aanvraag tot erkenning van het regionaal landschap. Is dit zo? Het zou mij bijzonder verheugen indien daaromtrent enige verduidelijking zou kunnen komen. Staat de deputatie achter dit voorstel? Of wordt het verwezen naar de administratie ter ontleding van de vraag, die eigenlijk al beantwoord is in het eerste gedeelte van uw antwoord; of krijgen we in alle duidelijkheid een goedkeuring van dit project?

Dank u.

De heer voorzitter

Goed, ik denk dat daar waar u een zekere twijfel besloep - zoals u zo mooi met een sterk werkwoord zei - er thans de gedeputeerde enige aarzeling besluit over het antwoord. Want er is inderdaad een tegenspraak tussen: 'het is reeds zover' en 'het moet nog bestudeerd worden'.

De heer Liebaut

Mijn vraag was dus terecht, Mijnheer de Voorzitter, gezien de reactie van de gedeputeerde.

De heer voorzitter

Mijnheer de gedeputeerde De Langhe zal ons uit de twijfels helpen.

De heer gedeputeerde De Langhe

Het is inderdaad nog niet zover, maar ik heb wel de belofte gedaan dat wij een dossier zullen voorbereiden met het oog op een aanvraag. Ik hoop dat de collega's binnen de deputatie mij zullen volgen. Er is wel een kostenplaatje aan verbonden van ongeveer 75 000 EUR, maar met een beetje creativiteit zullen wij dit bedrag wel vinden. Ik kijk even naar de collega van cultuur.

Rumoer

De heer gedeputeerde Van Der Meiren heeft veel creativiteit om binnen al zijn kredieten te switchen. Het is daarop dat ik even allusie maak. Maar we gaan in de richting. Ik ben bereid om samen met hem en nog andere collega's eens ter plaatse te gaan. Als dit een steuntje in de rug kan betekenen?

Dank u.

De heer Van Autreve

Ik wil vooreerst nog eens zeggen dat ik ook heel tevreden ben met het antwoord van de heer gedeputeerde. Daaruit blijkt dat wij misschien toch wel voor een aantal zaken dezelfde visie hebben, maar ik heb nog een paar bemerkingen en vragen.

Ten eerste, bij het tweesporenbeleid en het verwerven van natuurgebieden zegt de gedeputeerde dat er geen actieve prospectie gevoerd wordt bij het aankopen. Als men echt een beleid wil voeren gericht op aankopen denk ik dat men misschien toch wel iets actiever prospectie zal moeten doen.

Ten tweede, bij het budget voor werkingskosten dat ik aangehaald heb, zegt u dat het geen optie is maar dat u wel een optie voorziet om meer structurele ondersteuning te geven met daaraan gekoppeld een resultaatsverbintenis. Is het mogelijk om duidelijker uit te leggen wat die structurele ondersteuning inhoudt? Want ik kan dit niet helemaal volgen. Ten slotte heeft mijn fractieleider er mij ook aan gehouden om nog eens te refereren naar zijn algemene tussenkomst van in het begin van deze bespreking toen hij vroeg of er al een advies was van de provinciale Minaraad omtrent de begroting milieu? En indien die er al zou zijn wanneer die eens door ons kan ingekeken worden?

Dank u.

De heer Stevenheydens

Voorzitter,

Ik wil nog even verdergaan over het milieubeleidsplan. De gedeputeerde heeft geantwoord dat men binnen de administratie al bezig is aan het milieubeleidsplan 2005-2009 en dat alle betrokken diensten al bevraagd zijn over de evaluatie van het huidige beleidsplan 2000-2004; volgend jaar zit daar dus ook nog in. De gedeputeerde heeft gezegd dat men een zeer kritische evaluatie heeft gemaakt. Niet alle acties waren even uitvoerbaar, sommige zijn ondertussen niet meer relevant of achterhaald. Men zal naar de toekomst toe ook minder acties ondernemen en in de plaats zal men projecten ondernemen om eigenlijk meer projectmatig in het geheel te werken.

Mijn concrete vraag: welke weerslag heeft dit op het milieujaarprogramma voor volgend jaar? Dus voor het laatste jaar van het milieubeleidsplan 2000-2004. Zal er nog een milieujaarprogramma komen voor 2004 omdat men toch eigenlijk al met een aantal kritiekpunten zit in de evaluatie? Als er een milieujaarprogramma 2004 komt – ik wil toch ook verwijzen naar de kritiek die ik daarstraks gegeven heb, ik vind dat dit moet voorgelegd worden aan de provincieraad vóór de begroting en vóór het jaar aanvat - wanneer zal dit aan de raad voorgelegd worden?

Dank u.

DEBATTEN

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik heb aandachtig geluisterd naar het antwoord van de heer gedeputeerde en ik heb hoop door zijn antwoord dat er werk gemaakt wordt van de grote bezorgdheid die in de streek leeft. Ik zal deze woorden aan de streek overmaken en ik vraag aan de heer gedeputeerde om het niet bij die woorden te laten, maar de zaak ook actief op te volgen. Ik zou ook nog iets willen zeggen over het Krekenproject. Ik heb daarnet enige kritische bedenkingen gehoord van collega Van Autreve (waarschijnlijk niet zo kritisch bedoeld) maar in het verleden - sommige collega's zullen zich dat wel herinneren - heb ik hier in deze raad heel uitvoerig en langdurig over de kreken gesproken. Het heeft gevolg en gehoor gekregen. Ik heb dit nooit kunnen zeggen en nu kunnen wij 'dank u wel' zeggen. Voorzitter, het mag ook eens gezegd worden dat dankzij de inspanningen van de provincie Oost-Vlaanderen - van de deputatie, maar ook van deze raad die de middelen daarvoor heeft vrijgemaakt - is het Krekengebied een beschermd gebied geworden en zijn wij als inwoners van Noord-Oost-Vlaanderen heel trots op deze parel op de kroon van het noorden tot aan het beschermde Krekengebied.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Collega De Vilder. Kunnen we met deze positieve noot eindigen? Of wil de heer De Langhe nog iets zeggen? Hij heeft formeel het laatste woord.

De heer gedeputeerde De Langhe

Ik wil graag heel kort op de vragen van collega Van Autreve antwoorden.

Vanuit de provincie leggen wij vooral de nadruk op de uitbreiding van de bestaande provinciale domeinen en - toeval of niet - er worden nogal wat gronden op vrijwillige basis aangeboden waardoor wij meer dan voldoende hebben binnen het beperkte budget dat wij jaarlijks voorzien. Het is dus eigenlijk niet nodig om daar verder op in te gaan en uit te kijken naar eventueel bestaande bossen in andere regio's of naar gronden waar bijkomende bossen kunnen aangelegd worden.

Op de vraag wat die structurele ondersteuning zal inhouden, kan ik op dit ogenblik niet zo duidelijk antwoorden. Concrete projecten zoals de gestelde zijn in voorbereiding. Onze bevoegde administratie is daaromtrent met de koepel van de milieuvereniging, zijnde de Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, reeds een paar maal samengekomen. Ik kan op dit ogenblik niet concreet antwoorden op de vraag of het advies van de provinciale Miniraad reeds aanwezig is. Ik zal dit aan de administratie vragen en u het antwoord schriftelijk laten geworden.

Mijnheer Stevenheydens, ons milieubeleidsplan was eigenlijk een eerste aanzet. Het was iets nieuws voor alle provincies. Naar de praktijk toe stelt men soms vast dat een aantal acties niet de belangstelling, maar ook niet het resultaat hebben opgeleverd dat wij of dat de provincie zich vooropgesteld had.

Daarom wordt er naar de toekomst toe eigenlijk meer vanuit een projectmatige aanpak een milieubeleidsplan opgemaakt terwijl dit vroeger met specifieke acties gebeurde. Er zal dus inderdaad nog een milieujaarprogramma 2004 komen, want dit is nodig. Wij hebben ons verbonden voor 2002-2004. Wij moeten dit milieuprogramma inderdaad nog aan de raad voorleggen en dit zal ook gebeuren. Wanneer? Ik moet aan mijn administratie vragen hoever zij staat om dit aan de raad voor te leggen.

Collega De Vilder zegt dat het niet bij woorden mag blijven. Wij kunnen daarin komen. Wij weten hoe problematisch sommige gehuchten in die regio zijn. De gouverneur is trouwens als commissaris van de Vlaamse Regering de voorzitter van het vroegere ROM-project Gentse Kanaalzone en er wordt werk van gemaakt. Men kent - hoe zou ik zeggen - de speciale problemen daaromtrent. Het is ook zo dat een paar weken geleden in Beveren het eindrapport voorgelegd werd en daar zijn deze problemen ook aan de orde gekomen. Ik denk dat het inderdaad niet bij woorden mag blijven, maar wij kunnen ons niet op korte termijn uitspreken wanneer er een oplossing zal zijn. U weet ook dat de administratie soms traag werkt, maar het gaat in ieder geval in de goede richting.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik denk dat we nu aan het einde van de werkzaamheden zijn wat betreft de beleidsgebieden Toerisme, Milieu en Natuurbescherming of vraagt iemand nog het woord? Dan denk ik dat de artikelsgewijze bespreking van de begroting afgewerkt is. Ik heb nog een paar belangrijke mededelingen. Eerst en vooral sluit ik hierbij de artikelsgewijze bespreking van de begroting.

We zullen dan op 3 december om 14 uur - na de bespreking van het voorstel van de GROEN!-fractieleider tot intrekking van diverse besluiten, dat niet alleen getekend is door meester Van Hecke, maar ook door Patrick Gillis - het punt dat nu binnen termijn is ingediend, aan de orde stellen. De vraag tot intrekking, respectievelijk tot de nieuwe beslissing enzovoort, de resolutie die we dan zullen lezen, herlezen en bespreken. Daarna komen we terug op de algemene bespreking van de begroting die hernomen wordt tot de afsluiting met replieken van wie dit wil, in het bijzonder van de deputatie met gebeurlijke amendementen, met stemmingen over de amendementen, met een slotwoord dat aan de deputatie wordt gegund - wellicht aan de eerste gedeputeerde - die dan aanwezig zal zijn en daarna een eindstemming over de begroting. Dat lijkt mij ongeveer het programma voor woensdag 3 december om 14 uur.

Ik heb nog twee mededelingen.

Ten eerste heeft de adviseur van de Griffie ons gevraagd om de teksten van de tussenkomsten digitaal te bezorgen. Het staat ook op het scenario dat op jullie bank ligt.

Ten tweede, dames en heren - Johan Beke zal het goed vinden dat ik hier nog even de aandacht op vestig - op zaterdag 6 december 2003 vindt om 9.30 uur 's morgens in het provinciehuis van Limburg aan de Universiteitslaan in Hasselt, de buitengewone algemene vergadering van de Vereniging van Vlaamse Provincies plaats met aansluitend het colloquium van de VVP. Naar ik aanneem zal er daarna een eenvoudige doch voedzame maaltijd voorzien zijn. Het aanwezigheidsregister wordt ginder getekend. Het bureau heeft alweer in de continuïteit van haar beslissingen geen bezwaar dat er een presentiegeld zal worden uitgekeerd voor de aanwezigen. De lijst zal daar ter beschikking zijn. Wat het vervoer betreft zijn er al 10 inschrijvingen. Morgen zal de Griffie nog een e-mail rondsturen om eens te kijken wie er zeker een beroep zou doen op openbaar vervoer. Het bureau zal dan maandag in de vergadering van 17 uur evalueren - waar we ook het geheel van de nieuwe begrotingsbesprekingsmethodiek evalueren - wat we voor het openbaar vervoer kunnen doen. Degenen die willen met het openbaar vervoer gaan - zonder dat we ons vandaag verbinden - lichten mevrouw de adviseur in.

Niemand die vandaag nog het woord wenst? Dan is de agenda uitgeput. We zullen woensdag 3 december om 14 uur opnieuw vergaderen volgens de agenda die ik daarstraks reeds heb aangekondigd.

De gasten van de provincieraad, van het bureau, van de voorzitter, van de gouverneur-voorzitter en van de deputatie - in de eerste plaats wellicht, want zij moeten zorgen voor de kredieten - worden verwacht om 18 uur op de receptie en het banket, waar niemands hoofd - zo mag ik hopen - op de tafel zal worden gezet. Ik dank nog eens alle gedeputeerden, in het bijzonder mijnheer De Langhe die vandaag als laatste aan het woord moest komen, wat niet altijd eenvoudig is. Maar hij is een man die dat op zich neemt en dit uitstekend gedaan heeft, net zoals de andere gedeputeerden. Ik wijs erop dat ik de heer De Langhe niet heb moeten onderbreken in verband met zijn tijdsgebruik. Ik heb dat slechts bij twee gedeputeerden moeten doen van wie ik de naam niet meer zal vermelden.

EINDE VAN DE ZITTING